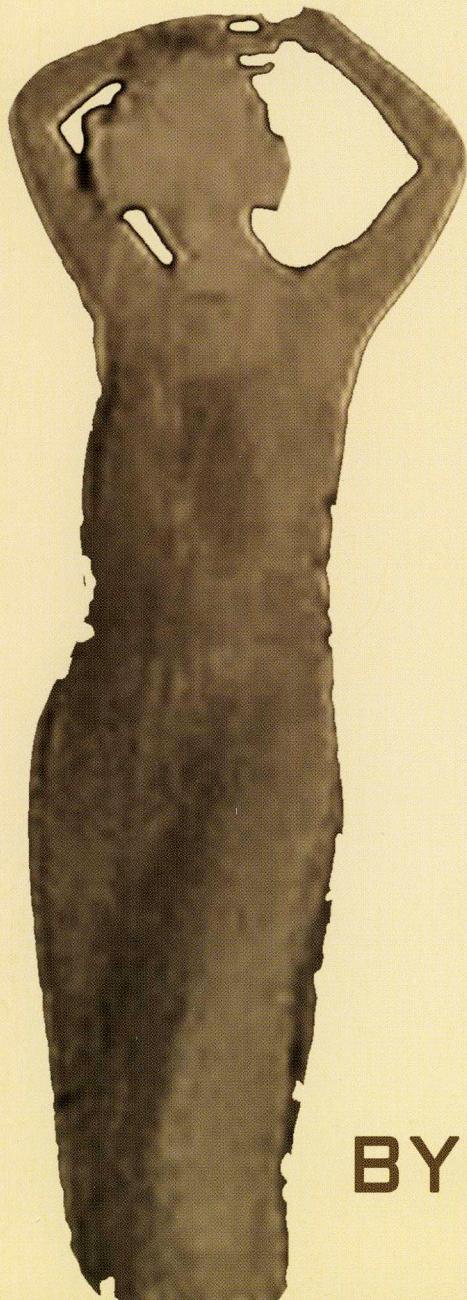

**“Στους χάρτες
των ονείρων σου”**

ΒΥΡΩΝΑΣ 2009

Πολλές φορές γλιστρώ και μπαίνω
Κρυφά στην άλλη μου ζωή
Αυτή που ήθελα να ζήσω
Προτού να πλαστογραφηθεί.

Η.Κ.

Πνευματικό Κέντρο Δήμου Βύρωνα

Πνευματικό
Κέντρο

Εκδηλώσεις

Εργαστήρια
Τέχνης

Νέα

**Εργαζόμενοι
Πνευματικού Κέντρου Δήμου Βύρωνα**

Καλλιτεχνική Διεύθυνση
Τασία Σαρρίδου

Δημόσιες Σχέσεις και Χορηγίες
Βούλα Μαρουλιανάκη

**Δημόσιες Σχέσεις
και Γραφείου Τύπου**
Νέλια Ξανθάκη

Υπεύθυνες Παιδικού Φεστιβάλ
Όλγα Αγαπητού, Μαρία Λέτσιου

Γραμματειακή Υποστήριξη
Κατερίνα Ζαχαριάδου, Όλγα Αγαπητού,
Μαρία Λέτσιου, Σαλώμη Χρήστου,
Κοσμάς Σπηλιωτόπουλος

**Μακέτες & Καλλιτεχνική
Επιμέλεια Εντύπων**
Ηλεκτρονική Επεξεργασία Εικόνας
Φωτεινή Θεωδόρου
Στέλλα Δημητρακοπούλου

Οικονομική Διαχείριση
Φάνης Γεωργόπουλος

Γραμματεία Πνευματικού Κέντρου
Μαρία Δαρβετζίκου

Τεχνική Υποστήριξη και Φύλαξη
Χρήστος Κούρης, Φώντας Τσίτουρας

Έχος και Φώς
Γιάννης Βασιλόπουλος,
Πάρος Γεωργούλας

Γενικών Καθηκόντων
Νίκος Ξενάκης

Υπεύθυνες Επιμέλειας Χώρων
Φωτεινή Σπανού, Γιώτα Μόρφω

Διδάσκουν στα Εργαστήρια
Θεατρικό Εργαστήρι
Αλίαν Δημητρακοπούλου

Μουσικό Εργαστήρι
Κιθάρα
Νότα Μουμουτζή
Θοδωρής Τσικριάς
Πιάνο
Ανδρέας Συμβουλόπουλος
Γεράσιμος Χαριτάτος
Βιολί
Μαρία Ρεμπούτσικα

Εργαστήρι Ζωγραφικής
Μαρία Βουλγαράκη

Εργαστήρι Οικιακής Οικονομίας
Κοπτική- Ραπτική
Βούλα Βερυκίου
Παραδοσιακό Κέντημα
Αφροδίτη Μεγρέμη
Γενική Χειροτεχνία
Ευαγγελία Κοντορούπη

Για όλα όσα γίνονται τραγούδι...
Πιάσε μελωδία!

Φίλες και φίλοι,

Ο Πολιτισμός για μας, στο Δήμο Βύρωνα ήταν και παραμένει το μεγάλο ζητούμενο. Με τις Βραδιές Πολιτισμού γνωρίζουμε σημαντικά πράγματα για τους ανθρώπους που έχουμε αγαπήσει είτε μέσα από τη μουσική τους, είτε από τους στίχους τους, είτε μέσα από τις ερμηνείες τους, είτε από εκείνους που σκιαγραφούν την προσωπικότητά τους. Κάθε βραδιά, κάθε εκδήλωση είναι ιδιαίτερη, είναι ξεχωριστή και με μαγικό τρόπο καταφέρνει να μας συμπαρασύρει σε μονοπάτια αναμνήσεων και να μας συγκινήσει.

Η Μικρή Σκηνή, οι Θεατρικές Παραστάσεις, οι Κινηματογραφικές Ταινίες και οι Ποιητικές Βραδιές συνθέτουν το χειμερινό πρόγραμμα για το 2009, που σχεδίασε το Πνευματικό μας Κέντρο. Ειδικά φέτος, η συγκίνησή μας είναι μεγάλη, καθώς δεν είναι πια μαζί μας ένας αγαπημένος φίλος και συνεργάτης. Ο Ηλίας Κατσούλης, στον οποίο είναι αφιερωμένες οι Ποιητικές Βραδιές, δεν είναι πια κοντά μας. Έφυγε ήσυχα όπως έζησε και ήσυχα. Πάντα όμως θα μένει ο πιο ζεστή ανάμνηση από έναν πολύ ζεστό άνθρωπο. Πάντα θα θυμάμαι το δικό του: «...πέντε-έξι στίχοι που αγαπάς και τους θυμάσαι... είσαι κι εσύ που ξαγρυπνάς, κι όταν κοιμάσαι!»

Ο Ηλίας άφησε πίσω του ένα θησαυρό τραγουδιών, που αξίζει να ανακαλύψουμε ξανά και ξανά. Το ότι θα είναι οι εκδηλώσεις προς τιμήν της μνήμης του, είναι το λιγότερο που μπορούσαμε να κάνουμε, εμείς, που ο ίδιος μας προσέφερε τόσα.

Σας περιμένουμε όλους, να αγκαλιάσετε τις εκδηλώσεις του φετινού χειμώνα. Ας είμαστε όλοι εκεί με το πιο ζεστό μας χειροκρότημα.

Νίκος Χαρδαλιάς

Δήμαρχος Βύρωνα

Αγαπητές φίλες, αγαπητοί φίλοι,

Η Τέχνη είναι απλή, όταν είναι αυθεντική. Τέχνη είναι ένα κινηματογραφικό έργο, τέχνη είναι ένας στίχος, τέχνη είναι μια μελωδία. Η τέχνη απευθύνεται σ' εσένα, σ' εμένα, στα παιδιά, στους διανοούμενους και στους πιο λαϊκούς, στους δικούς μας και τους άλλους, η τέχνη προσφέρει ποιότητα στην καθημερινότητά μας.

Αυτή την ποιότητα είδε και για αυτήν έγραψε ο Ηλίας Κατσούλης, που τιμούμε φέτος, αφιερώνοντάς του αυτό που κάποτε ο ίδιος σχεδίαζε... Το «εισπίριο στην τοέπι σου», «η Χαλκίδα», «τα Σμυρναίικα τραγούδια», το «με τα φτερά του Έρωτα», το «κράτα για το τέλος», το «Ο Ιούδας φιλούσε υπέροχα» και τόσοι άλλοι στίχοι του που μιλούν για την αγάπη, έρχονται πάλι να μας θυμίσουν μικρές δικές μας στιγμές και μεγάλες στιγμές της σύγχρονης μουσικής ελληνικής ιστορίας, που έγραψε ο Ηλίας.

Οι Βραδιές Πολιτισμού του Πνευματικού Κέντρου Δήμου Βύρωνα, είναι ένα πολιτιστικό γεγονός, που σχεδιάζουμε με αγάπη αλλά και ένστικτο. Οι Βραδιές Πολιτισμού συνδέουν το πνεύμα, την ψυχή, τη διανόση, το συναίσθημα και τη διασκέδαση. Από τον Ιανουάριο έως και τα τέλη Μαρτίου, στο πρόγραμμά μας υπάρχουν εκδηλώσεις, που κινούν τα λεπτά νήματα της σκέψης και των συναισθημάτων όλων μας, αλλά και του καθενός από εμάς ξεχωριστά.

Οι εκδηλώσεις είναι δωρεάν και ανοιχτές για το κοινό. Για εκείνο το κοινό που στο Δήμο Βύρωνα τιμούμε με τις επιλογές που προσφέρουμε. Στόχος μας είναι το δικαίωμα όλων στην «Τέχνη», με την κάθε μορφή της. Γιατί η τέχνη είναι έκφραση, είναι επικοινωνία και η επικοινωνία, μας ενώνει.

Πνελόπη Δάφνη
Αντιδήμαρχος Πολιτισμού
Πρόεδρος Πνευματικού Κέντρου

Φίλες και φίλοι

Και φέτος, όπως εδώ και πολλά χρόνια, στην πόλη του Βύρωνα ο πολιπομός δεν περιορίζεται, σε ένα καλοκαιρινό φεστιβάλ.

Το Πνευματικό μας Κέντρο, εγκαινίασε τον φετινό Σεπτέμβρη, ένα νέο κύκλο εκδηλώσεων με θέατρο, συναυλίες και κινηματογράφο σε κάθε γωνιά της πόλης μας, σαν προσφορά στους πολίτες του Βύρωνα. Και για άλλη μια φορά, έχουμε την χαρά να σας καλωσορίζουμε στον κειμερινό κύκλο εκδηλώσεων, που πραγματικά είναι δύσκολο να τις «κλείσεις» σε έναν τίτλο.

Η Μικρή Σκηνή, 24 χρόνια τώρα, γράφει τη δική της Ιστορία με παιδικές θεατρικές παραστάσεις και Καραγκιόζη για τους μικρούς μας συμπολίτες και όχι μόνον. Οι κινηματογραφικές Τετάρτες, μας δίνουν την ευκαιρία, να απολαύσουμε ποιοτικές δημιουργίες της έβδομης Τέχνης. Οι Πολιτιστικές Δευτέρες που εδώ και πέντε χρόνια αποτελούν θεσμό για την πόλη μας, μας φέρνουν κοντά στους αγαπημένους μας στιχουργούς και συνθέτες.

Και άφοσα τελευταίο αυτόν τον θεσμό, γιατί – κι εδώ θέλω να σταθώ – φέτος, οκιάζεται από μια πχηρή απουσία. Ο εμπνευστής, η ψυχή αυτών των εκδηλώσεων, ο δικός μας ποιητής των τραγουδιών, ο δάσκαλος και φίλος, Ηλίας Κατσούλης, δεν είναι πια κοντά μας, από τον περασμένο Αύγουστο. Τέτοια εποχή πέρα θυμάμαι, δουλεύαμε μαζί για την παρουσίαση των δημιουργών, που θαύμαζε και αγαπούσε ο ίδιος, όσο και όλοι μας. Διαφωνούσαμε, συμφωνούσαμε, γελάγαμε, μαλώναμε.. και πάντα ήμασταν εδώ. Πάντα άνοιγε τις εκδηλώσεις και πάντα στηριζόμαστε στις γνώσεις, αλλά πάνω απ' όλα στο μεράκι του, για να έχουμε ένα αποτέλεσμα που να «μυρίζει» αγάπη και σεβασμό, απέναντι στους δημιουργούς που θα παρουσιάζαμε και στο κοινό που από την πρώτη χρονιά, ανταποκρίθηκε με ενθουσιασμό, σ' αυτές τις βραδιές. Κάποια στιγμή πέρσι, οι άνθρωποι που δουλεύαμε μαζί του, σκεφτίκαμε να του κάναμε φέτος, κρυφά σαν έκπληξη, ένα ξεχωριστό αφιέρωμα, μόνο γι' αυτόν! Όπως έκανε αυτός για τους άλλους συναδέλφους του. Δεν προλάβαμε. Πρότεινε ο ίδιος, τα φετινά τιμώμενα πρόσωπα και πριν μαζέψει το «υλικό» της παρουσίασης – όπως έκανε πάντα – έφυγε με την ίδια σεμνόπτα και γλυκύπτη, που βρισκόταν ανάμεσά μας. Του αφιερώνουμε λοιπόν, τον φετινό κύκλο «Πολιτιστικών Δευτέρων».. και πιστεύουμε ότι και τα λάθη μας, θα τα δει με αγάπη, όπως πάντα.

Όσο για εμάς, περιμένουμε να αγκαλιάσετε και πάλι τις εκδηλώσεις μας, με την ίδια θέρμη, όπως κάνετε τόσα χρόνια τώρα.

Σας ευχαριστώ πολύ και..

Καλή ψυχαγωγία..

Οδηγός για τις δωρεάν
εκδηλώσεις της Αθήνας

εκθέσεις

προβολές

μουσική

θέατρο

χορός

στο δρόμο

κινήματα πολιτών

φύση

ποδηλατοπορείες

βιβλίο

διαλέξεις & μαθήματα

παζάρια

βόλτες στην πόλη

& άλλα...στο www.forfree.gr

ζήσε
την πόλη
χωρίς πορτοφόλι

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΣΗΛΩΣΕΩΝ

Ιανουάριος

- 17 & 18 Ιανουαρίου
«Ένα μπαλόνι μυστικά»
Θέατρο του παπουτσιού
- 24 & 25 Ιανουαρίου
«Το ναυάγιο του Μπάρμπα Γιώργου»
Από το δέατρο σκιών του Μιχάλη Τανλάτου
- 28 & 29 Ιανουαρίου
«Δεν πληρώνω, Δεν πληρώνω, !!!» του Ντάριο Φο
Θεατρικό Εργαστήρι Πνευματικού Κέντρου Δήμου Βύρωνα
- 31 Ιανουαρίου
«Μια τρελή – τρελή πολυκατοικία» του Γιάννη Ξανδούλη
(Ιο βραβείο 23ου Παιδικού Φεστιβάλ)
Θεατρική παράσταση

Φεβρουάριος

- 1 Φεβρουαρίου
«Μια τρελή – τρελή πολυκατοικία» του Γιάννη Ξανδούλη
(Ιο βραβείο 23ου Παιδικού Φεστιβάλ)
Θεατρική παράσταση
- 4 Φεβρουαρίου
«Persepolis»
- 7 & 8 Φεβρουαρίου
«Η εποχή των παγετώνων 2: η απόψυξη»
(μεταγλωττισμένη)
- 9 Φεβρουαρίου
Οι ποιητές των τραγουδιών: Διονύσης Σαββόπουλος
- 11 Φεβρουαρίου
«American Teen»

Φεβρουάριος

- 14 & 15 Φεβρουαρίου
«Τι γλώσσα μιλάμε;»
Παραγωγή Βασίλη Μαυρογεωργίου
Θεατρική παράσταση
- 16 Φεβρουαρίου
Οι ποιητές των τραγουδιών: Χάρης και Πάνος Κατσιμίχας
- 18 Φεβρουαρίου
«Κατα φαντασίαν ασθενής», του Μολιέρου
- 23 Φεβρουαρίου
Οι ποιητές των τραγουδιών: Σωκράτης Μάλαμας
- 25 Φεβρουαρίου
«Το κύμα» (*Die Welle*)

Μάρτιος

- 9 Μαρτίου
Οι ποιητές των τραγουδιών: Αλκίνοος Ιωαννίδης
- 11 Μαρτίου
«Με λένε Στέλλα»
- 16 Μαρτίου
Οι ποιητές των τραγουδιών: Ορφέας Περιδῆς
- 28 Μαρτίου
«Ο Ελβις ζεί...!», του Γιώργου Αμυρά
- 30 Μαρτίου
Οι ποιητές των τραγουδιών: Νίκος Πορτοκάλογλου

Χώρος εκδηλώσεων
Δημοτικός Κινηματογράφος
«Νέα Ελβετία», Νέας Εβετίας 34 & Καισαρείας

μικρή σκηνή

17&18/1

«Ενα μπαλόνι μυστικά»
ΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ ΠΑΠΟΥΤΣΙΟΥ
ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΔΕΝΤΡΟ
Θεατρική παράσταση

14&15/2

«Τι γλώσσα μιλάμε;»
Παραγωγή Βασίλη
Μαυρογεωργίου
Θεατρική παράσταση

μικρή σκηνή

24&25/1

«Το ναυάγιο
του Μπάρμπα Γιώργου»
Από τα θέατρα σκιών
του Μιχάλη Ταυλάτου

τραγουδοποιοί

9/2

Οι ποιητές των τραγουδιών:
Διονύσης Σαββόπουλος

μικρή σκηνή

31&1/2

«Μια τρελή – τρελή
πολυκατοικία»
του Γιάννη Ξανθούλη
Θεατρική παράσταση

τραγουδοποιοί

16/2

Οι ποιητές των τραγουδιών:
Χάρης και Πάνος Κατσιμίχας

μικρή σκηνή

7&8/2

«Η εποχή
των παγετώνων 2:
η απόψυξη»
(μεταγλωπισμένη)

τραγουδοποιοί

23/2

Οι ποιητές των τραγουδιών:
Σωκράτης Μάλαμας

τραγουδοποιοί

9/3

Οι ποιητές των τραγουδιών:
Αλκίνοος Ιωαννίδης

τραγουδοποιοί

16/2

Οι ποιητές των τραγουδιών:
Ορφέας Περίδης

τραγουδοποιοί

30/3

Οι ποιητές των τραγουδιών:
Νίκος Πορτοκάλογλου

4/2

Persepolis

σινεμά

11/2

American Teen

σινεμά

25/2

To Κύμα (Die Welle)

σινεμά

11/3

Με λένε Στέλλα

σινεμά

28 & 29/1

θεατρικό Εργαστήρι
Πνευματικού Κέντρου
Δήμου Βύρωνα
«ΔΕΝ ΠΛΗΡΩΝΩ,
Δεν πληρώνω,
Δεν πληρώνω!!!»
του Ντάριο Φο
δέσατρο

18/2

«Κατά φαντασίαν
ασθενής»
του Μολιέρου
δέσατρο

28/3

Ο Ελβις ζεί...!,
του Γιώργου Αμυρά
δέσατρο

Μικρή Σκηνή

Η Μικρή Σκηνή μεγάλωσε! Και φέτος που γίνεται 24 χρόνων, ενώνεται για πρώτη φορά, με τις άλλες πολιτιστικές εκδηλώσεις του Δήμου μας, σε ένα κοινό πρόγραμμα.

Μεγάλα και μικρά παιδιά, διερευνούν και εκφράζονται, ανταλλάσσουν πληροφορίες και συναισθήματα, μέσα από τον μόνο κώδικα επικοινωνίας, που δεν γνωρίζει όρια: Την τέχνη.

Θα σας δούμε λοιπόν εκεί.. όπως κάθε χρονιά, για να χαρούμε, να συγκινούμε, να γελάσουμε, να μεγαλώσουμε άλλον ένα χρόνο μαζί, με ένα ακόμα σεργιάνι στην Τέχνη.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Πνευματικού Κέντρου

Σάββατο 4:30 μ.μ & Κυριακή 11:30 π.μ
■ 17& 18 Ιανουαρίου

«Ένα μπαλόνι μυστικά»

ΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ ΠΑΠΟΥΤΣΙΟΥ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΔΕΝΤΡΟ

Ένα μαγευτικό ταξίδι στα μυστικά της παράδοσης και της φύσης

Σε μια πολιτεία, ούτε πολύ κοντά, ούτε πολύ μακριά από δω, ο Βασιλιάς ήταν τόσο εγωιστής και παράλογος, που διέταξε τους υπηκόους του, να κάψουν όλα τα βιβλία που είχαν γραφτεί, πριν από τη γέννησή του. Γιατί η ματαιοδοξία του ήταν τόσο μεγάλη, ώστε ίθελε τα πάντα να ξεκινούν απ' αυτόν! Κυβερνούσε έτσι για πολλά χρόνια, έχοντας βυθίσει το λαό του στο οκοιάδι της άγνοιας.

Κάποτε όμως, ήρθε ένας χειμώνας, όπου τίποτα πια δεν ήταν όπως πριν.

Ο ουρανός, λες και στέγνωσε ξαφνικά. Ο ήλιος έκαιγε τόσο δυνατά, που τα χωράφια ξεράθηκαν και τα φυτά μαραίνονταν μέρα με τη μέρα. Αναζητώντας λύση στο πρόβλημα της ξηρασίας, ο Βασιλιάς στέλνει απεσταλμένο ένα Χελιδόνι, που θα ταξιδέψει σε τόπους μακρινούς.

Μέσα από ένα διαδραστικό παιχνίδι, ηθοποιοί και μουσικοί παρακινούν τα παιδιά να αποφασίσουν, για την τύχη του ματαιόδοξου Βασιλιά.

Ένα παραμύθι, που στοχεύει στην ευαισθητοποίηση των παιδιών, σε θέματα περιβάλλοντος και οικολογίας.

Κείμενο: Βαλεντίνα Παπαδημητράκη – Νικολία Καραγιάννη

Σκηνοθεσία – Μουσική επιμέλεια: Βαλεντίνα Παπαδημητράκη

Σκηνικά – Κοστούμια: Έμμα Μολλέ

Επιμέλεια κίνησης: Μυρτώ Παπαδοπούλου

Μουσική διδασκαλία – Ενορχήστρωση: Έλλη Βασιλάτου

Παίζουν οι ηθοποιοί: Άννα Γαρεφαλάκη, Τάσος Καρακύλας

Λαούτο, κιθάρα, φλογέρα, κρουστά: Σταμάτης Διαμαντόπουλος

Σάββατο 4:30 μ.μ & Κυριακή 11:30 π.μ ■ 24 & 25 Ιανουαρίου

«Το ναυάγιο του Μπάρμπα Γιώργου»

Από το θέατρο σκιών του Μιχάλη Τσαλάτου

Ένας καπετάνιος ο γερό - Χατζής, έχει ένα καΐκι κατασκευασμένο από χρυσόξυλο με πολύπιμο φορτίο (μπαχαρικά, μοσχοκάρυδο, κανέλλα κ.λ.π).

Όμως ο γερό - Χατζής είναι πάνω από 60 χρόνια μέσα στη θάλασσα και έχει πλέον κουραστεί.

Συναντώντας τον Χατζηαβάτη, του ζητάει να του βρει έναν καλό ναυτικό και τον κατάλληλο λοιστρόμο.

Ο Χατζηαβάτης πιγιάνει στον Καραγκιόζη που του παρουσιάζεται ο ίδιος ως καλός ναυτικός, σαν λοιστρόμο δε, προτείνει τον Μπάρμπα-Γιώργη, ο οποίος δεν έχει δει τη θάλασσα, ούτε σε ζωγραφιά.

Η συνέχεια στο φωτισμένο πανί μας.

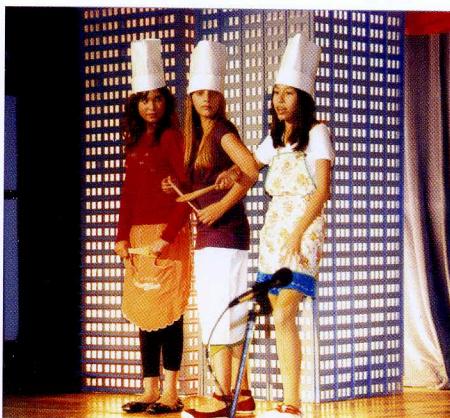

Σάββατο 4:30 μ.μ & Κυριακή 11:30 π.μ
■ 31& 1 Φεβρουαρίου

«Μια τρελή – τρελή πολυκατοικία» του Γιάννη Ξανθούλη
(1ο βραβείο 23ου Παιδικού Φεστιβάλ)
ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

Το έργο παρουσιάζει το 9ο Δημοτικό Σχολείο Βύρωνα.
Μέσα από τους ήρωες του, που είναι άλλοτε λαδομπογιές
και άλλοτε κονσερβούτια, ο συγγραφέας αναπαριστά
τη ζωή στις σύγχρονες πόλεις, με τα προβλήματά τους.
Το καυσαέριο, τα σκουπίδια, την έλλειψη επικοινωνίας
και την ανάγκη να ονειρευτούμε.
Να ονειρευτούμε μία ζωή πιο γλυκιά και πιο καθαρή.

[Επιμέλεια Παρουσίασης: Ζωή Αβραμίδου]

Σάββατο 4:30 μ.μ & Κυριακή 11:30 π.μ
■ 7 & 8 Φεβρουαρίου

«Η εποχή των παγετώνων 2: Η απόψυξη»
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Η Εποχή των Παγετώνων, φτάνει στο τέλος της και οι πάγοι αρχίζουν να λιώνουν. Όλα τα ζώα του πλανήτη, υποδέχονται ενθουσιασμένα το νέο τους περιβάλλον: έναν κόσμο γεμάτο υδάτινα πάρκα και πίδακες νερού! Όταν όμως ο Μάνι, ο Σιντ και ο Ντιέγκο ανακαλύψουν, ότι το νερό από τους πάγους που λιώνουν, μπορεί να προκαλέσει καταστροφικές πλημμύρες, πρέπει να ειδοποιίσουν όλους τους κατοίκους της κοιλάδας τους και κυρίως, να βρουν έναν τρόπο σωτηρίας, από τον επερχόμενο κατακλυσμό! Ακόμα πιο ξεκαρδιστικές περιπέτειες, πιο εντυπωσιακές σκηνές και περισσότεροι χαρακτήρες, στο πολυαναμενόμενο σίκουελ, ενός από τα καλύτερα καρτούν των τελευταίων χρόνων!

[ΉΠΑ, 2006

Σκηνοθεσία: Κάρλος Σαλντιάνα.

Σενάριο: Τζέρι Σουάλου, Πίτερ Γκολκ. Έγχρωμη, 91' .

Η ταινία είναι μεταγλωπισμένη

Σάββατο 4:30 μ.μ & Κυριακή 11:30 π.μ
■ 14& 15 Φεβρουαρίου

«Τι γλώσσα μιλάμε;»

Παραγωγή Βασίλη Μαυρογεωργίου
ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

Εδώ και έξι χρόνια έχει δημιουργηθεί μια κινητή μονάδα θεάτρου, για παιδιά που νοσολεύονται σε νοσοκομεία και ιδρύματα και σιγά – σιγά απλώθηκε σε χώρους με ευαίσθητες ομάδες παιδιών. Η ιδέα μας είναι να προσφέρουμε τη χαρά του θεάτρου στα παιδιά, ενώ το 2007 δώσαμε δέκα παραστάσεις σε σχολεία των πυρόπληκτων περιοχών, του νομού Ηλείας.

Ο Βασίλης Μαυρογεωργίου συγγραφέας, σκηνοθέτης και ηθοποιός παραστάσεων για παιδιά, γράφει ένα έργο σ' άγνωστη γλώσσα, που μπορεί να γίνει αντιληπτό από όλους, Έλληνες, μετανάστες, τοιγγάνους κ.λ.π.

Στην παράσταση θα παρακολουθήσετε τις περιπέτειες ενός νεαρού μαθητευόμενου γλύπτη, του Άλμπερτ, ο οποίος για να κερδίσει την αγαπημένη του, υποβάλλεται σε δύσκολες δοκιμασίες, κάνει μακρινά ταξίδια, κυνηγάει τη δόξα και το χρόμα.

Βοηθός σ' αυτή την προσπάθεια, είναι ένα μικρό αγαλματάκι, δικό του δημιούργημα, που έχει ζωντανέψει και του μιλά.

[Σκηνοθεσία: Παντελής Δεντάκης
Σκηνικά Κοστούμια: Μαρία Χανιωτάκη
Μουσική: Κώστας Γάκης
Επιμέλεια Κίνησης: Σεούλη Μικρούτσικου
Παίζουν οι ηθοποιοί: Σεραφείμ Ράδης,
Ντίνη Ρέντη, Γιούλη Τσαγκαράκη]

Ληγολυτή τραγούδιά

ώρα έναρξης 8:00 μ.μ

τραγουδοποιοί

Trazer Hlia Katsoúli

Θυμάμαι μια ραδιοφωνική εκπομπή, που κάναμε μαζί πριν λίγα χρόνια... Του είχα ζητήσει, να διαλέξει και να ακουστούν στην εκπομπή και κάποια τραγούδια άλλων...

Για ένα δίωρο, ο Ηλίας διάλεξε με την μεγαλύτερη ευκολία ...50 περίπου τραγούδια άλλων.

Και με μεγάλη δυσκολία, μόλις ...15 δικά του.

Αυτός ήταν ο Ηλίας Κατσούλης.

Αγαπούσε πολύ το τραγούδι και το παρακολουθούσε με φανατισμό, σε όλες του τις εκφάνσεις.

Στο ραδιόφωνο, στη δισκογραφία... Όποτε συναντιόμαστε, διαπίστωνα με μεγάλη μου έκπληξη, πόσες λεπτομέρειες είχε συγκρατήσει από ατέλειωτες ώρες ακρόασης...

Αγαπούσε το ίδιο νομίζω, την ποίηση... Και τον «επαγγελματικό» του χώρο... «Φιλολογία σπούδασα, σε σχολεία εργάστηκα και μού άρεσε πολύ η δουλειά μου, μέχρι αυτοκαταστροφής θα έλεγα. Τώρα, αν κατέστρεψα κι άλλους...» γράφει και αναλογίζεται, στο βιογραφικό της έκδοσης με τους στίχους του («Με τα φτερά του έρωτα κι απόψε θα σ' αγγίξω», Εκδ. Παπαϊωάννου).

Δεν ξέρω αν είναι «καταστροφή» αυτό, με βάση κάποια σύγχρονα δεδομένα, όμως νομίζω ότι ο Ηλίας Κατσούλης «έστρεψε» πολλούς σε μια ποιητική αντίληψη της ζωής, της γλώσσας, του τραγουδιού... Και διδάσκοντας και – πολύ πιο ανοιχτά – γράφοντας στίχους για τραγούδια...

Θα 'λεγα ότι είναι από τους τελευταίους εκπροσώπους μιας γενιάς «που είδε τον κόσμο σαν έργο τέχνης με τελειωμένα και αθάνατα φτερά» που λέει κι ο Σαββόπουλος στο τραγούδι του για «τη Σούλα και το Δεσποτίδο»... Και θα το 'λεγα, ελπίζοντας με κάθε τρόπο στη ...διάψευση. Άλλωστε, μόνον έτσι θα επιβεβαιωθούν οι προσπάθειές του... Πραγματικά! Ακούγοντας πάντα τις πολλές ευτυχισμένες σπιγμές που άφησε πίσω του, εύχομαι και περιμένω αυτή τη διάψευση...

Γιώργος Τσάμπρας
Δημοσιογράφος

ΠΕΡΙ ΤΡΑΓΟΥΔΟΠΟΙΩΝ...

Δεν ξέρω αν πρέπει να οριοθετήσουμε γενικά τα πράγματα...

Κατ' αρχήν, χρονικά... Μπορεί από τα χρόνια του '80 και μετά να αυξήθηκαν κατά πολύ οι «τραγουδοποιοί» - οι άνθρωποι που γράφουν οι ίδιοι λόγια και μουσική αλλά και τραγουδούν τα τραγούδια τους – και να γνώρισαν και μεγαλύτερη αποδοχή... Όμως ο Απίκ, δεν ανήκε σ' αυτούς;

Κατόπιν, μουσικά... Ναι μεν οι περισσότεροι επέμεναν στην «օργή» και την ... «αγγλοσαξωνική καθαρότητα» του ροκ. Ήδη όμως ο «παππούς» Σαββόπουλος, αγάπησε εξ αρχής το ζωναράδικο της Θράκης («Μαύρη Θάλασσα»), το «δωδεκανοσιακό τσιμάρισμα» («Νηπρλαντά») αλλά και το «Ζεϊμπέκικο» («Μ' αεροπλάνα και βαπόρια»).

Και τέλος, θεματολογικά... Ναι μεν η «βάση» επιμένει στις υπαρξιακές της ανησυχίες και σε «θολές» αναφορές, που προσπαθούν να επιβάλλουν το προσωπικό στο πολιτικό στοιχείο. Όμως τα τραγούδια που περνάνε παντού, είναι συνήθως καθαρά και συγκεκριμένα...

Δε μας φτάνει ο χώρος για παραδείγματα...

Ας το πάρουμε λοιπόν το πράγμα πιο συγκεκριμένα...

Οι τραγουδοποιοί που φιλοξενούνται εδώ, καλύπτουν κάπου 40 χρόνια προσωπικής ελληνικής δημιουργίας... Ο Σαββόπουλος ξεκινά στα μέσα της δεκαετίας του '60 και διατηρεί μια μοναδικότητα και στα χρόνια του '70... Ο Πορτοκάλογλου και οι Κατσιμίχα «ήρθαν» στα χρόνια του '80... Με τη σειρά που εμφανίζονται δισκογραφικά, ο Μάλαμας, ο Περίδης και ο Αλκίνοος, εκπροσωπούν τα χρόνια μετά το '90...

Σημασία βέβαια και σ' αυτούς, δεν έχουν ούτε τα χρόνια, ούτε οι αναφορές, ούτε οι επιρροές... Είναι κάποιες στιγμές του Σαββόπουλου – μιας και είναι ο πιο «παλιός» - που είναι πολύ πιο καινούργιες, πολύ πιο ανοιχτές μουσικά, και πολύ πιο «προοδευτικές» στιχουργικά – αρκετά έχει ταλαιπωρηθεί ο εν λόγω χαρακτηρισμός από λογής «εντάξεις», εδώ τον χρησιμοποιούμε με την λεξικογραφική του έννοια – από πολλές που γεννήθηκαν στις δεκαετίες του '80, του '90 ή ακόμα και του 2000... Σημασία έχει η προσωπικότητα... Για τις στιγμές που ανέδειξαν τη δική τους προσωπικότητα, ξεχωρίζουν και οι έξι τραγουδοποιοί που φιλοξενούνται σ' αυτή την ενόπτη εκδηλώσεων – και όσοι άλλοι θα μπορούσαν να ενταχθούν σ' αυτήν. Και τέτοιες στιγμές τους, διαμόρφωσαν όλα αυτά τα χρόνια και τη σχέση τους με ένα μεγάλο κοινό... Κάποιες απ' αυτές, θα ζωντανέψουν μπροστά σας σ' αυτή τη σειρά εκδηλώσεων.

Γιώργος Τσάμπρας
Δημοσιογράφος

Δευτέρα 9 Φεβρουαρίου

ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ

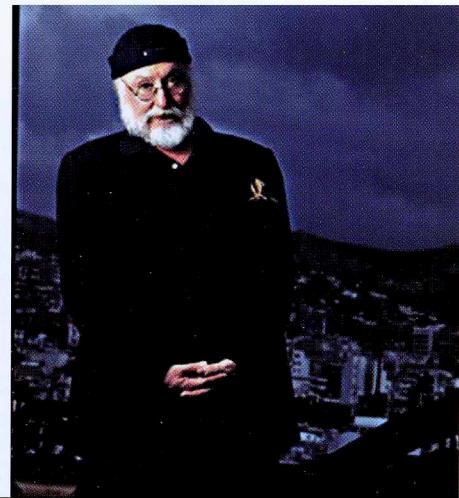
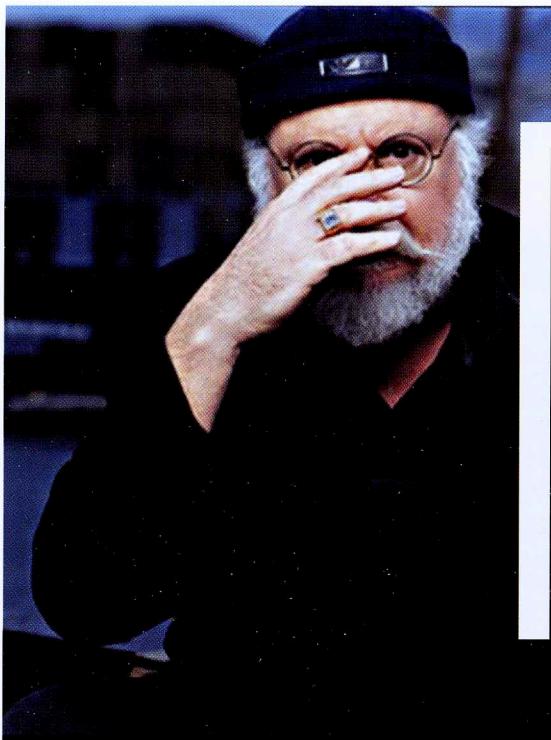
Την άνοιξη του '65, ο – αγνωστός μου – Γ.Μ. Καλιόρης, γράφει στο περιοδικό «Επιθέωρη Τέχνης» ύστερα από μια πρώτη ακρόαση των τραγουδιών του Σαββόπουλου εκείνης της εποχής : « Τα τραγούδια αυτού του είδους, είναι αδύνατο να τα οικειοπειθούμε σε κάποιο βάθος με την πρώτη ακρόαση ή με ακροάσεις ασυνειδητοποίητης προσοχής αντιστέκονται με πείσμα σε μια τέτοια προσπέλαση ». Διαβάζω αυτές τις φράσεις σε κάποιες από τις πρώτες σελίδες της «Σούμας» του Σαββόπουλου (Εκδ. «Ιανός ») και σκέφτομαι ότι ακόμα και σήμερα - τόσα χρόνια μετά και με όλη την μυθοποίηση του δημιουργού τους και του έργου του – υπάρχουν κομμάτια, υπάρχουν φράσεις, υπάρχουν σημεία αυτού του έργου που θέλουν μια ειδική προσέγγιση, μια ειδική ευαισθητοποίηση, προκειμένου να αποκαλυφθούν. Μ' όλο που πια, η «συνειδητοποιημένη προσοχή» γίνεται όλο και πιο σπάνια – όχι μόνο για τους ανθρώπους των γενεών που μεγάλωσαν με το Σαββόπουλο αλλά και για τους νεώτερους...

«Δεκέμβρη του '44, γεννήθηκα στη Σαλονίκη»...

«Από τα χώματα και με το αεράκι»...

Στα 19 του χρόνια, εγκατέλειψε – λέει – τις νομικές του σπουδές «χάριν της Τέχνης». Αποτέλεσμα αυτής της επιλογής του ήταν 10 μόλις ... κύκλοι τραγουδιών μέσα στα επόμενα 40 χρόνια. Λίγοι αριθμητικά – έστω κι αν γίνονται κάπως περισσότεροι αν προσθέσουμε σ' αυτούς και κάποιες δουλειές που έγιναν με αφορμή το θέατρο και τον κινηματογράφο και κάποιες μεταφορές στα ελληνικά ξένων τραγουδοποιών. Αρκετοί όμως, για να διαμορφώσουν απολύτως το σκπνικό της «προσωπικής εξομολόγησης» σε ότι αφορά το τραγούδι. Να βάλουν τα θεμέλια και να εδραιώσουν ένα κίνημα «τραγουδοποιών». Κι αυτό παρ' ότι για 15 τουλάχιστον χρόνια, ως τα πρώτα χρόνια του '80, αποτελούσαν το μοναδικό ισχυρό πόλο αυτού του «κινήματος». Ο Σαββόπουλος με το ρόλο του τραγουδοποιού, μ' εκείνον του παραγωγού στη δισκογραφία («Εκδίκηση της γυφτιάς» με Ξυδάκη – Ρασούλη – Παπάζογλου, «Μπαράκια» του Βαγγέλη Γερμανού κλπ)

και στην τηλεόραση («Ζήτω το ελληνικό τραγούδι») αλλά και γενικότερα ως προσωπικότητα που έχει και εκφράζει θέσεις μέσα στην ελληνική κοινωνία, αποτελεί περίπτωση μοναδική. Χαράζοντας το δικό του δρόμο – λίγο πιο αργά αλλά και παράλληλα με τις επιλογές των Χατζιδάκι – Θεοδωράκη – είδε να διαμορφώνεται στα βήματά του μια άλλη έκφραση, μια άλλη αντίληψη γραφής...

Ομιλητής: Λάμπρος Λιάβας
Τραγουδιστές: Κώστας Θωμαϊόνης, Αθηνά Ρούτση
Πιάνο: Άρης Βλάχος
Ακορντεόν: Άννα Δασκαλάκη

ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ* :

ΦΟΡΤΗΓΟ (1966), ΤΟ ΠΕΡΙΒΟΛΙ ΤΟΥ ΤΡΕΛΟΥ (1969), ΜΠΑΛΛΟΣ (1971), ΒΡΩΜΙΚΟ ΨΩΜΙ (1972), 10 ΧΡΟΝΙΑ KOMMATIA (1975)
HAPPY DAY Μουσική και τραγούδι για την τανία του Παντελή Βούλγαρη (1976), Ο ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ ΠΟΥ ΓΥΡΙΣΕ ΑΠΟ ΤΑ ΘΥΜΑΡΑΚΙΑ
(«Αχαρνής») (1977), Η PEZEPBA (1979), ΤΡΑΠΕΖΑΚΙΑ ΕΞΩ (1983), ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ (Τραγούδια και στιγμιότυπα από την ομώνυμη τηλεοπτική εκπομπή) (1987) ΤΟ ΚΟΥΡΕΜΑ (1989), ΜΗΝ ΠΕΤΑΞΕΙΣ ΤΙΠΟΤΑ (1994), ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ («Οδυσσεβάχ», «Πλούτος», «Σιγά, η πατρίδα κοιμάται»)(1996), Ο ΧΡΟΝΟΠΟΙΟΣ (1999)

*Περιλαμβάνονται μόνο οι πρώτες πικογραφίσεις του δικού του υλικού

Τα τραγούδια που ακούγονται:

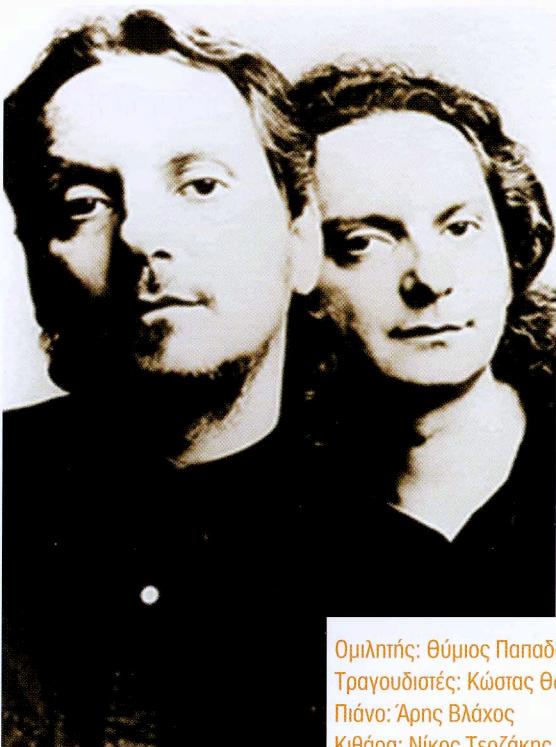
Η ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΕΞΙΣ από το «Βρώμικο ψωμί», ΕΛΣΑ ΣΕ ΦΟΒΑΜΑΙ από το «Βρώμικο ψωμί»,
ΕΡΧΕΤΑΙ ΒΡΟΧΗ, ΕΡΧΕΤΑΙ ΜΠΟΡΑ από τον «Μπάλο», ΘΑΛΑΣΣΟΓΡΑΦΙΑ από «Το πειριβόλι του τρελού», ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ από το «Κούρεμα»,
ΜΑΣ ΒΑΡΑΝΕ ΝΤΕΦΙΑ από τα «Τραπεζάκια έξω», ΜΙΑ ΘΑΛΑΣΣΑ ΜΙΚΡΗ Πρώτη πικογράφηση : Δίσκος 45 στροφών, 1965,
ΣΑΝ ΤΟΝ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ Πρώτη πικογράφηση : Δίσκος 45 στροφών, 1974, ΖΕΪΜΠΕΚΙΚΟ από το «Βρώμικο ψωμί»,
ΜΗ ΜΙΑΣ ΆΛΛΟ ΓΙ ΑΓΑΠΗ Πρώτη πικογράφηση : Δίσκος 45 στροφών, 1965, ΣΥΝΝΕΦΟΥΛΑ Πρώτη πικογράφηση : Δίσκος 45 στροφών, 1964, ΤΙ ΕΠΑΙΞΑ ΣΤΟ ΛΑΥΡΙΟ από τη «Ρεζέρβα», ΤΙ ΝΑ ΤΑ ΚΑΝΩ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΣΑΣ (Στίχοι : Ντίνου Χριστιανόπουλου)
Πρώτη πικογράφηση : Δίσκος 45 στροφών, 1966, ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΠΙΟ από τα «Τραπεζάκια έξω», ΤΟ ΠΕΡΙΒΟΛΙ από το «Πειριβόλι Τρελού»,
ΣΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΗΣ Ε.Φ.Ε.Ε., Τραγούδι του 1965, Η λογοκρισία δεν επέτρεψε την κυκλοφορία του τότε...
Περιλήφθηκε για πρώτη φορά στα «10 χρόνια κομμάτα».

Δευτέρα 16 Φεβρουαρίου

ΧΑΡΗΣ ΚΑΙ ΠΑΝΟΣ ΚΑΤΣΙΜΙΧΑΣ

Παιδιά αξιωματικού γεννημένα με ελάχιστη διαφορά ώρας μεταξύ τους, εν έτει 1952. Ο πατέρας από τη Θήβα. Μεγαλώνουν στο Μπραχάμι. Το '70 μπαίνουν στον Πάντειο. Λίγο πριν, ο Χάρης έχει γράψει το πρώτο του τραγούδι, μελοποιώντας Λουντέμπο. Το «Ερωτικό κάλεσμα»...Το '76 κάνουν τις πρώτες κρούσεις για να πχογραφήσουν τα «Ζεστά ποτά». Αυτά όμως θα πχογραφηθούν, με μεσολάβηση του Μανώλη Ρασούλη, ...9 χρόνια αργότερα. Στο μεταξύ, το '82, ο Πάνος θα βραβευτεί στους Αγώνες της Κέρκυρας, μ' ένα τραγούδι του Χάρη. «Μια βραδιά στο λούκι»...

Γενικώς, ολιγογράφοι. Έξι δίσκοι όλοι κι όλοι με καινούργια τραγούδια, μέσα στα 15 χρόνια της κοινής τους πορείας. Οι πρωτικές τους δημιουργίες, συνολικά κάπου ...40 τραγούδια. Τα περισσότερα όμως, γνωστά και πολυτραγουδισμένα...Τραγούδια βιωματικά, με ιδιαίτερη ευαισθησία αλλά και κριτική ματιά στον κοινωνικό περίγυρο. Τραγούδια με βιωμένες μουσικές αναφορές, από κάθε πηγή ακουσμάτων όλων αυτών των χρόνων. Οι ίδιοι θεωρούν όλους τους δίσκους τους σαν ...έναν. Μόνο που στον καθέναν απ' αυτούς, μπλέκονταν πάντα το ροκ, τα μπλουζ, τα λαϊκά ή ακόμα και η «λόγια» μουσική και ο λόγος. Και οι αναφορές είχαν να κάνουν με βιώματα, σκέψεις, καταγγελίες κάθε εποχής – που όμως μοιάζει να ισχύουν πάντα.

Ομιλητής: Θύμιος Παπαδόπουλος
Τραγουδιστές: Κώστας Θωμαΐδης, Κώστας Μπουγιώτης
Πιάνο: Άρης Βλάχος
Κιθάρα: Νίκος Τερζάκης

ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ* :

ΖΕΣΤΑ ΠΟΤΑ (1985), ΟΤΑΝ ΣΟΥ ΛΕΩ ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ, ΝΑ ΒΓΑΙΝΕΙΣ (1987), ΑΠΡΙΛΗ ΨΕΥΤΗ (1989), Η ΜΟΝΑΞΙΑ ΤΟΥ ΣΧΟΙΝΟΒΑΤΗ (1992), ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΜΑΧΑΙΡΙΑ (1994), Η ΑΓΕΛΑΣΤΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ (Ενα «παιδικό» παραμύθι) (1995), ΤΡΥΠΙΕΣ ΣΗΜΑΙΕΣ (2000), ΣΤΟΥΣ ΕΛΑΙΩΝΕΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ (Συλλογή μελοποιημένων ποιημάτων) (2002)

* Οι ολοκληρωμένες κοινές δουλειές τους.

Τα τραγούδια που ακούγονται:

ΓΕΛΑ ΠΟΥΛΙ ΜΟΥ από τα «Ζεστά ποτά», ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΟΠΤΑΣΙΕΣ από τα «Ζεστά ποτά», ΥΠΟΓΕΙΟ από τα «Ζεστά ποτά»
Ποίσον : Ρία Μπούμη – Παππά, ΝΥΧΤΩΣΕ, ΝΥΧΤΑ από το δίσκο «Όταν σου λέω πορτοκάλι, να βγαίνεις»,
ΟΜΟΡΦΗ ΜΕΡΑ από το δίσκο «Απρίλη ψεύτη!», ΜΗ ΓΥΡΙΣΕΙΣ, Μουσική : Τάκης Μπουρμάς, Στίχοι : Χάρης και Πάνος Κατσιμίχας,
Βέτα Μπετίνη. Από το δίσκο «Απρίλη ψεύτη!», ΕΡΩΤΙΚΟ ΚΑΛΕΣΜΑ Ποίσον : Μενέλαος Λουντέμπης, Πρώτη πικογράφηση : 1987,
Γιώργος Νταλάρας – Χάρης και Πάνος Κατσιμίχας. Ζωντανή πικογράφηση από το «Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας». Δίσκος «Γιώργος Νταλάρας
– Ζωντανές πικογραφήσεις». Ο Χάρης και ο Πάνος Κατσιμίχας, το πικογράφησαν για πρώτη φορά στο δίσκο «Η μοναξιά του σχοινοβάτη». Ωστόσο, είναι η πρώτη τους μελοποίηση, σε εφηβική ακόμα ηλικία..., ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ (ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΜΑΧΑΙΡΙΑ , Ποίσον : Λένα Παππά). Από το δίσκο «Της αγάπης μαχαιριά», ΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟ, Ποίσον : Λένα Παππά. Από το δίσκο «Της αγάπης μαχαιριά», ΑΝΟΗΤΕΣ ΑΓΑΠΕΣ Πρώτη πικογράφηση : Χάρης και Πάνος Κατσιμίχας, Μπάμπης Στόκας, Συμμετοχή του Χάρη και του Πάνου Κατσιμίχα στο δίσκο των Πυξ Λαξ «Για τους πρύγκπες της Δυτικής Οχθης» (1994), ΦΑΝΗΣ από τα «Ζεστά ποτά», ΓΥΜΝΗ ΣΚΙΑ από το δίσκο «Η μοναξιά του σχοινοβάτη», ΡΙΤΑ, ΡΙΤΑΚΙ από τα «Ζεστά ποτά», ΜΙΑ ΒΡΑΔΙΑ ΣΤΟ «ΛΟΥΚΙ», Συμμετοχή και βράβευση του Πάνου Κατσιμίχα στους Δεύτερους Αγώνες Ελληνικού Τραγουδιού που διοργάνωσε στην Κέρκυρα ο Μάνος Χατζήδακης (1982). Το τραγούδι ακούστηκε για πρώτη φορά στο δίσκο με τα τραγούδια της εν λόγω διοργάνωσης («ΚΕΡΚΥΡΑ '82 – ΑΓΩΝΕΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ», Δεκέμβρης 1982), περιλήφθηκε όμως αργότερα και στα «Ζεστά ποτά».

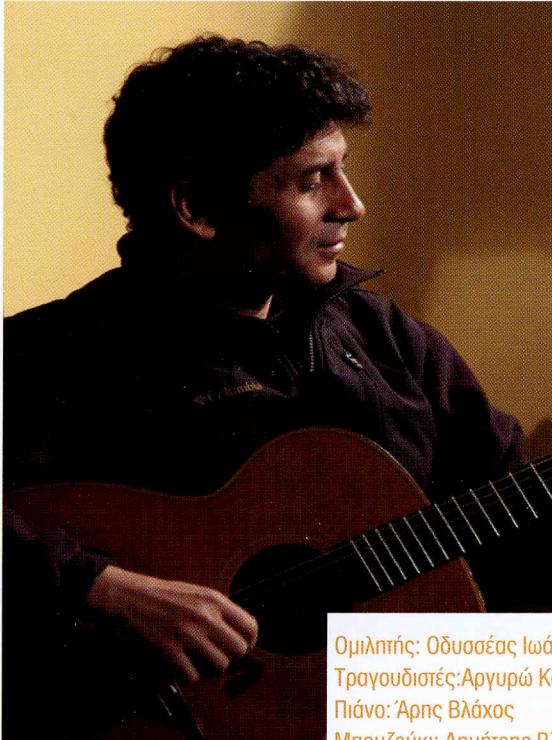
Δευτέρα 23 Φεβρουαρίου

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΜΑΛΑΜΑΣ

Αν και ο ίδιος κρατάει τις αποστάσεις του από τα «μέσα», τα τραγούδια του, οι επιλογές του γενικότερα, έχουν εγείρει κάποιες από τις πιο έντονες συζητήσεις για το τραγούδι της τελευταίας εικοσαετίας. Έχοντας ευαισθητοποιήσει ένα πολυάριθμο και φανατικό κοινό από τη μια, από την άλλη, έχουν «καθρεφτιστεί», έχουν συγκεντρωθεί στις επιλογές του, κάποιες από τις πιο έντονες αμφισβητήσεις για την πορεία του τραγουδιού τα ίδια αυτά χρόνια. Βέβαια, το γεγονός ότι με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο, κατορθώνει να βγάζει τις εκτιμήσεις γύρω από το τραγούδι από μια όλο και αυξανόμενη «παθητικότητα» - τις συντριπτικά περισσότερες φορές μάλιστα, χωρίς δική του «συμμετοχή» - , σίγουρα κάτι σημαίνει... Και για το υλικό του και για τον ίδιο...

Γεννήθηκε το 1957, στη Συκιά Χαλκιδικής και πέρασε τα παιδικά και εφοβικά του χρόνια μεταξύ Θεσσαλονίκης και ...Στουγκάρδης – εποχή έντονης μεταναστευτικής κίνησης, εκείνη βλέπετε. Μ' ένα μπουζούκι ξεκίνησε αλλά με μια κιθάρα προχώρησε και έκανε σπουδές, τόσο στη Θεσσαλονίκη, όσο και στη Γερμανία. Από τα ...14 χρόνια του, αρχίζει – λέει - να γράφει τραγούδια... Ωστόσο, στα 23, αρχίσει να παίζει επαγγελματικά κιθάρα για το μεροκάματο: όπου χρειάζεται, αλλά και να διδάσκει. Με την στήριξη του Νίκου Παπάζογλου, θα κυκλοφορήσει το 1989 ο πρώτος του δίσκος, οι «Ασπρόμαυρες ιστορίες». Η παρουσία του ως δημιουργού όμως, θ' αρχίσει να γίνεται πιο αισθητή από τα 1992 όταν πυγογραφεί κάποια τραγούδια του με την Μελίνα Κανά (Δίσκος : «Της μέρας και της νύχτας») και ως τραγουδοποιός καθιερώνεται με το «Τσιγάρο ατέλειωτο» και τον δίσκο του «Κύκλος», την επόμενη χρονιά.

Μέσα στα επόμενα 15 χρόνια, ακολουθούν 6 μεγάλοι δίσκοι με δικά του τραγούδια – άλλα απ' αυτά έχουν δικούς του στίχους και για άλλα συνεργάζεται με τον Άλκη Αλκαίο, τον Οδυσσέα Ιωάννου και άλλους. Σ' αυτούς καταγράφεται μια πορεία που ακροβατεί ανάμεσα στα λαϊκά και τα πλεκτρικά ακούσματα – άλλοτε ισορροπώντας ανάμεσά τους κι άλλοτε δίνοντας το προβάδισμα στη μια ή στην άλλη πλευρά.

Ομιλητής: Οδυσσέας Ιωάννου
Τραγουδιστές: Αργυρώ Καπαρού, Δάφνη Λέμπερου
Πιάνο: Άρης Βλάχος
Μπουζούκι: Δημήτρης Βλάχος

ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ* :

ΑΣΠΡΟΜΑΥΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ (1989), ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ (1991), ΚΥΚΛΟΣ (1993),
ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ (ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΜΑΛΑΜΑΣ), (1996), 13000 ΜΕΡΕΣ (1998), Ο ΦΥΛΑΚΑΣ ΚΙ Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ (2000),
ΕΝΑ (2002), ΑΔΕΙΟ ΔΩΜΑΤΙΟ (2005), ΔΡΟΜΟΙ (2007)

*Περιλαμβάνονται οι ολοκληρωμένες προσωπικές δουλειές του με πρωτότυπο υλικό.

Τα τραγούδια που ακούγονται:

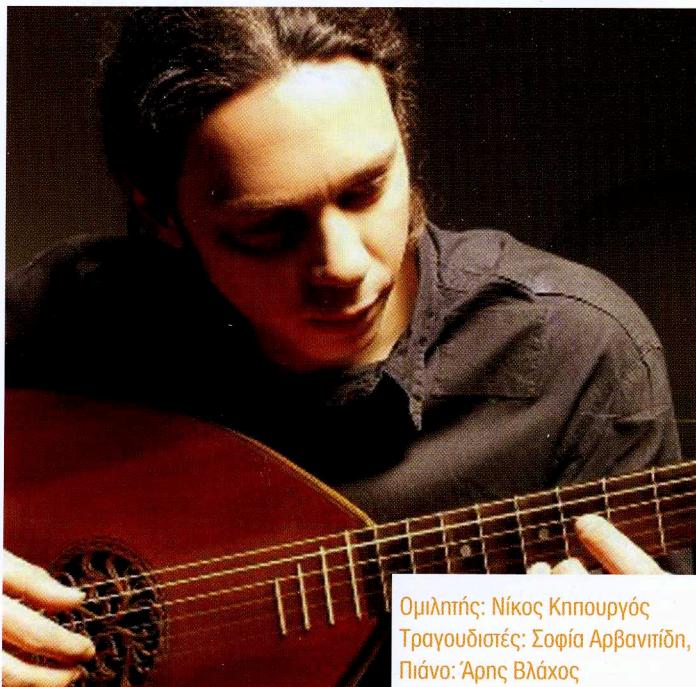
ΤΣΙΓΑΡΟ ΑΤΕΛΕΙΩΤΟ Από τον δίσκο «Κύκλος», (Στίχοι : Γιώργος Αθανασόπουλος), ΠΡΙΓΚΗΠΕΣΑ,
Από το δίσκο «Ο φύλακας κι ο βασιλιάς», ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ Από το δίσκο «Κύκλος», ΕΥΤΥΧΕΙΣ, ΛΥΠΗΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΠΟΤΕΣ Από το δίσκο «Λαβύρινθος», ΜΟΙΡΑΙΑ Από το δίσκο «Της μέρας και της νύχτας» (1992, με ερμηνεύτρια την Μελίνα Κανά),
(Στίχοι : Μανώλης Ρασούλης), ΝΑ ΒΑΛΩ ΤΑ ΜΕΤΑΞΩΤΑ , Από το δίσκο «Της μέρας και της νύχτας», (Στίχοι : Γιάννης Τσατσόπουλος), ΝΕΡΑΙΔΑ από το δίσκο «Ένα», (Στίχοι : Πηγή Καφετζούπουλου), Ο ΚΗΠΟΣ Από το δίσκο «Λαβύρινθος», Ο ΦΥΛΑΚΑΣ ΚΑΙ Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ Από το δίσκο «Ο φύλακας και ο βασιλιάς», ΟΛΑ ΖΟΥΝ ΑΝ ΤΑ ΘΥΜΑΣΑΙ Από το δίσκο «Ο φύλακας και ο βασιλιάς», ΤΑ ΠΑΓΙΑ Από το δίσκο «Κύκλος», ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΕΣ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ Από το δίσκο «Λαβύρινθος», ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ Από το δίσκο «Λαβύρινθος», ΤΟ ΧΑΜΕΝΟ ΡΟΥΧΟ, Από το δίσκο «Ο φύλακας κι ο βασιλιάς», (Στίχοι : Θανάσης Παπακωνσταντίνου), Κίρκη, Από το δίσκο «Παραμύθια», (Ερμηνεία : Νίκος Παπάζογλου), Δεκέμβρης 1903 Ποίηση : Κωσταντίνου Καβάφη, Από το δίσκο «13000 μέρες», Της Άρτας το γιοφύρι, Από το δίσκο «Κύκλος», Καληνύχτα Από το δίσκο «Ασπρόμαυρες ιστορίες».

Δευτέρα 9 Μαρτίου

ΑΛΚΙΝΟΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Μεγαλωμένος μέσα σε οικογένεια καλλιτεχνών στην Κύπρο - στη Λευκωσία, έρχεται στα 20 του χρόνια (1989) στην Αθήνα για να σπουδάσει στην Φιλοσοφική. Παράλληλα, δίνει εξετάσεις και φοιτά με υποτροφία στην Δραματική Σχολή του Εθνικού Θεάτρου. Αν και συμμετέχει και αποκτά εμπειρίες τόσο από παραστάσεις στην Επίδαιρο, όσο και από γυρίσματα με τον Παντελή Βούλγαρη στις «Ησυχες μέρες του Αυγούστου», η καθοριστική για την πορεία του στιγμή θα έρθει όταν – μέσω ...πλεόρασης – θα γνωρίσει την Δήμητρα Γαλάνη και θα της προτείνει μια σειρά τραγουδιών του φίλου του Νίκου Ζουδιαρη. Εκείνη θα αναλάβει την παραγωγή του δίσκου κι έτσι το 1993, θα γεννηθεί ο δίσκος «Στην αγορά του κόσμου» και το τραγούδι «Στην αγορά του Αλ Χαλίλι» θα γίνει άμεσως μια από τις μεγαλύτερες επιτυχίες της εποχής. Θα ακολουθήσει μια ακόμα συνεργασία με τον Νίκο Ζουδιαρη (1995, Δίσκος : «Οπως μυστικά και ήσυχα ») ως τα 1997 όταν θα παρουσιάσει τα πρώτα τραγούδια που υπογράφει ο ίδιος, στο δίσκο «Ο δρόμος, ο χρόνος και ο πόνος». Θα ακολουθήσουν δυο ακόμα δίσκοι με δικά του τραγούδια, ο «Άνεμοδείκτης» και «Οι περιπέτειες ενός προσκυνητή».

Αν και με τρεις μόδις προσωπικές δουλειές στην διακογραφία ο Αλκίνοος Ιωαννίδης και με μια παράλληλη πορεία ερμηνευτή που περιλαμβάνει από παραδοσιακά τραγούδια της πατρίδας του (Δίσκος «Που Δύσιν ως Ανατολήν, 2006) μέχρι σύγχρονες εκτελέσεις κύκλων τραγουδιών του Μάνου Χατζιδάκι για το θέατρο (Δίσκος «4 θεατρικοί μύθοι», 2006 επίσης) αλλά και πολλές συμμετοχές σε δίσκους άλλων δημιουργών και ερμηνευτών (οι πιο χαρακτηριστικές από αυτές έχουν συγκεντρωθεί στο δίσκο «Η συνάντηση»), έχει καταφέρει να δώσει ένα απόλυτα προσωπικό στίγμα. Κουβαλώντας μια ποιητική παράδοση, μια ιδιαιτερη σχέση με τον σύγχρονο ήχο, μια συνεχή αναζήτηση στο παρελθόν και στο μέλλον αλλά και μια αισθητική στην εικόνα και στην γενικότερη καλλιτεχνική του συμπεριφορά – είναι χαρακτηριστική η επιλογή του να κοσμούν τα εξώφυλλα όλων των δίσκων του μέχρι τώρα, πίνακες ζωγραφικής του πατέρα του ζωγράφου Αντη Ιωαννίδη – αποτελεί ίσως το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα τραγουδοποιού της γενιάς του, που κατάφερε να διαμορφώσει προσωπικούς όρους στο χώρο του τραγουδιού και να γίνει αποδεκτός με αυτούς.

Ομιλητής: Νίκος Κηπουργός
Τραγουδιστές: Σοφία Αρβανιτίδη, Ήσαϊας Μαπάμπα
Πιάνο: Άρης Βλάχος
Λαούτο: Παντελής Λύκος

ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ* :

Ο ΔΡΟΜΟΣ, Ο ΧΡΟΝΟΣ ΚΙ Ο ΠΟΝΟΣ (1997), ΑΝΕΜΟΔΕΙΚΤΗΣ (1999),
ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΕΝΟΣ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΗ (2003)

*Μουσική – Στίχοι – Εμπνεία : Αλκίνοος Ιωαννίδης.
Περιλαμβάνονται οι ολοκληρωμένες προσωπικές δουλειές του με πρωτότυπο υλικό.

Τα τραγούδια που ακούγονται:

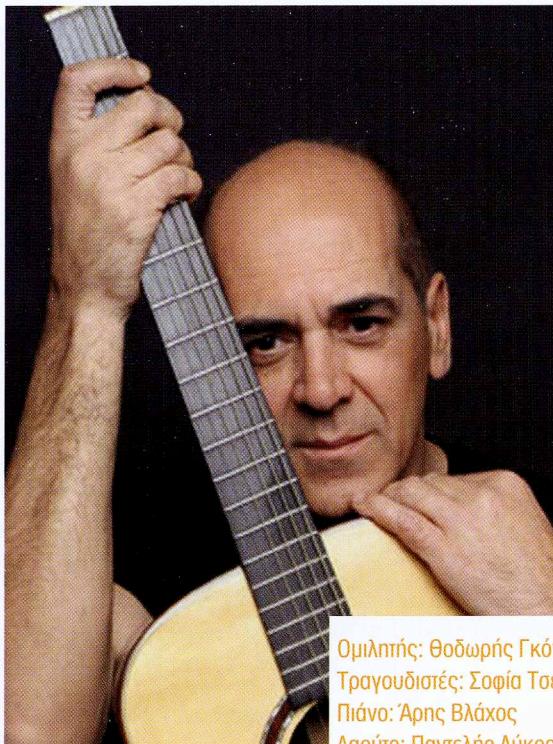
ΒΥΘΟΣ από το δίσκο «Ο Δρόμος, ο Χρόνος κι ο πόνος», ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ από το δίσκο «Ο Δρόμος, ο Χρόνος κι ο πόνος», ΜΕ ΤΟΣΑ ΨΕΜΑΤΑ από το δίσκο «Άνεμοδείκτης», ΟΣΑ Η ΑΓΑΠΗ ΟΝΕΙΡΕΥΕΤΑΙ από το δίσκο «Ο Δρόμος, ο Χρόνος κι ο πόνος», Ο ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΗΣ από το δίσκο «Οι περιπέτειες ενός προσκυνητή», ΑΔΙΕΞΟΔΟ από το δίσκο «Άνεμοδείκτης» , (Πρώτη εκτέλεση : Διονύσης Σαββόπουλος, Ελευθερία Αρβανιτάκη, Αλκίνοος Ιωαννίδης) , ΘΑ 'ΜΑΙ ΚΟΝΤΑ ΣΟΥ από το δίσκο «Άνεμοδείκτης» , ΑΡΕΤΟΥΣΑ , Μουσική – Στίχοι : Αλκίνοος Ιωαννίδης. Πρώτη εκτέλεση : Μανώλης Λιδάκης (Δίσκος : «Ο ήλιος του Γενάρη », 1998). , Με τη φωνή του Αλκίνου πιογραφήθηκε ζωντανά σε συναυλία στο Θέατρο Λυκαβηππού τον , Σεπτέμβριο του 2000 και εκδόθηκε στο δίσκο «Έκτιος τόπου και χρόνου » , ΥΠΕΡΑΣΤΙΚΟ από το δίσκο «Έκτιος τόπου και χρόνου» (Ζωντανές πιογραφήσεις από συναυλίες στα Θέατρα Λυκαβηππού και Παπάγου, τον Σεπτέμβριο του 2000), ΟΝΕΙΡΟ ΗΤΑΝΕ από το δίσκο «Άνεμοδείκτης», ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ ΣΗΜΑΔΙ, Μουσική – Στίχοι : Αλκίνοος Ιωαννίδης. Πρώτη εκτέλεση : Ελένη Τσαλιγούπουλου (Δίσκος : Αλλάζει κάθε που βραδιάζει », 1999), Με τη φωνή του Αλκίνου πιογραφήθηκε ζωντανά σε συναυλία στο Θέατρο Λυκαβηππού τον Σεπτέμβριο του 2000 και εκδόθηκε στο δίσκο «Έκτιος τόπου και χρόνου » , ΤΑΞΙΔΙ Γαλλική παραδοσιακή μελωδία. Στίχοι, διασκευή : Αλκίνοος Ιωαννίδης. Από το δίσκο «Άνεμοδείκτης»

Δευτέρα 16 Μαρτίου

ΟΡΦΕΑΣ ΠΕΡΙΔΗΣ

Με μικρασιάτικες και νησιώτικες ρίζες, μεγαλώνει στην Καλλιθέα της δεκαετίας του '60. Το 1975, σε πλικία 18 ετών, αποφασίζει να πάει στο Ωδείο και να σπουδάσει κλασσική κιθάρα. Παίρνοντας πτυχίο της κιθάρας και Αρμονίας, αρχίζει να διδάσκει. Το 1986, μέσα σ' ένα εξάμηνο, γράφει τα μισά σχεδόν από τα τραγούδια με τα οποία τον γνωρίσαμε αργότερα... Ωστόσο, τα τρία πρώτα τραγούδια του θα πηχογραφθούν το 1990, με ερμηνευτή τον Νίκο Παπάζογλου, στο δίσκο του «Σύνεργα» («Μάτια μου», «Φεύγω» και «Θάνατο Θέλω τραγικό»). Το 1991, με τον «Ρομπέν των καμένων δασών», συμμετέχει στους Αγώνες Τραγουδιού που οργανώνει στην Καλαμάτα ο Μάνος Χατζιδάκις και βραβεύεται. Ο πρώτος δικός του δίσκος θα 'ρθει περίπου δυο χρόνια αργότερα και περιλαμβάνει τραγούδια που θα τον καθιερώσουν άμεσα ως μια από τις μεγαλύτερες ελπίδες της εποχής του. Η «φωτοβολίδα», κατ' αρχήν, αλλά παράλληλα το «Ζηλεύει η νύχτα» και «Τα τσιγάρα»...

Ολιγογράφος, με διακριτική δημόσια παρουσία, τα επόμενα χρόνια μέχρι τις μέρες μας, θα κάνει έξι ακόμα προσωπικούς δίσκους – ένας από αυτούς με παιδικά τραγούδια (Δίσκος : «Στο πρώτο πρώτο πέταγμα» με μελοποιήσεις παιδικών ποιημάτων του Νίκου Κανάκη). Παράλληλα, θα δώσει λίγα σχετικά τραγούδια σε άλλες φωνές (Μανώλης Λιδάκης, Καίτη Κουλλιά), θα τραγουδήσει ο ίδιος λίγα τραγούδια άλλων δημιουργών, θα γράψει μουσική για το θέατρο («Αγγέλα» του Γιώργου Σεβαστίκογλου, «Πειρασμός» του Γρηγορίου Ξενόπουλου) και θα συνεργαστεί επί σκηνής με κάποιους από τους κορυφαίους τραγουδοποιούς αλλά και τραγουδιστές της γενιάς του. Ισως ο κορυφαίος μελωδός της γενιάς του, δημιουργεί συγκεκριμένες ατμόσφαιρες τόσο με αυτές όσο και με το λόγο που γράφει – ή επιλέγει – αλλά ακόμα και με τις ερμηνείες του.

Ομιλητής: Θοδωρής Γκόνης
Τραγουδιστές: Σοφία Τσέρου, Παντελής Λύκος
Πιάνο: Άρης Βλάχος
Λαούτο: Παντελής Λύκος

ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ* :

ΑΧ ΨΥΧΗ ΜΟΥ ΦΑΝΤΑΣΜΕΝΗ (1993), ΚΑΛΗ ΣΟΥ ΜΕΡΑ, ΑΝ ΞΥΠΝΑΣ (1996),
ΓΙΑ ΠΟΥ ΤΟ 'ΒΑΛΕΣ ΚΑΡΔΙΑ ΜΟΥ (1999), ΤΙ ΘΑ ΠΕΙ ΖΩΗ (2003), ΑΠ' ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ ΚΟΙΤΩ (2004),
ΚΑΠΟΙΟΝ ΑΓΑΠΑΕΙ ΑΚΟΜΑ (2007)

*Μουσική – Στίχοι – Ερμηνεία – στο μεγαλύτερο μέρος του υλικού: Ορφέας Περιδόνη.
Περιλαμβάνονται οι ολοκληρωμένες προσωπικές δουλειές του με πρωτότυπο υλικό.

Τα τραγούδια που ακούγονται:

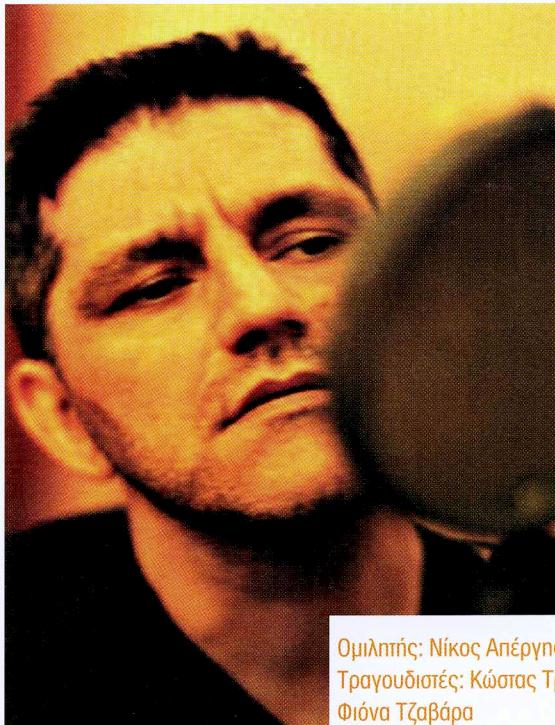
ΦΩΤΟΒΟΛΙΔΑ από το δίσκο «Αχ ψυχή μου φαντασμένη», ΑΧ ΝΑ ΣΕ ΔΩ από το δίσκο «Καλή σου μέρα, αν ξυπνάς»
ΓΙΑ ΠΟΥ ΤΟ 'ΒΑΛΕΣ ΚΑΡΔΙΑ ΜΟΥ από τον ομώνυμο δίσκο, (Στίχοι : Νατάσσα Μεσσούνη), ΔΕ ΜΟΥ ΑΡΕΣΕΙ ΝΑ ΜΙΛΩ,
(Στίχοι : Ηλίας Κατσούλης), Συμμετοχή στον δίσκο «Η αγάπη λάθο συγχωρεί» της Καίτης Κουλλιά (2004) ΖΗΛΕΥΕΙ Η ΝΥΧΤΑ
από το δίσκο «Αχ ψυχή μου φαντασμένη», ΜΑΤΙΑ ΜΟΥ, Συμμετοχή στο δίσκο «Σύνεργα» του Νίκου Παπάζογλου (1990), ΜΑΣΤΙΧΟΔΕΝ-
ΔΡΟ, (Στίχοι : Ηλίας Κατσούλης), Συμμετοχή στο δίσκο «Ο πλοιος του Γενάρη» του Μανώλη Λιδάκη (1998), Ο ΡΟΜΠΕΝ ΤΩΝ ΚΑΜΕΝΩΝ
ΔΑΣΩΝ, Συμμετοχή στους Αγώνες Τραγουδιού που διοργάνωσε σπνην Καλαμάτα ο Μάνος Χατζιδάκης (1991),
ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΜΟΥ Τ' ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ από το δίσκο «Καλή σου μέρα, αν ξυπνάς», ΥΛΑΓΙΑΛΗ Από το δίσκο «Για πού το 'βαλες καρδιά
μου» (Στίχοι : Ν.Δ. Τριανταφυλλόπουλος), ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ Από το δίσκο «Για πού το 'βαλες καρδιά μου», ΦΕΥΓΩ Πρώτη εκτέλεση :
Νίκος Παπάζογλου, στο δίσκο του «Σύνεργα» (1990) ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ από το δίσκο «Καλή σου μέρα, αν ξυπνάς»,
ΚΑΤΙ ΜΟΥ ΚΡΥΒΕΙΣ από το δίσκο «Καλή σου μέρα, αν ξυπνάς», ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΟ από το δίσκο «Αχ ψυχή μου φαντασμένη»

Δευτέρα 30 Μαρτίου

ΝΙΚΟΣ ΠΟΡΤΟΚΑΛΟΓΛΟΥ

Ο Πορτοκάλογλου είναι μάλλον ο «πολυγραφότερος» τραγουδοποιός της γενιάς του. «Πολυγραφότερος» όχι με την έννοια της ποσότητας – αν και ίσως να' ναι κι έτσι. Περισσότερο, με την έννοια της ουσίας του τραγουδιού, των αναφορών του και της σχέσης του με τον κόσμο. Για να μην είμαι αφοριστικός, δεν ξέρω πολλούς που τόσα χρόνια και με όλα τα «σκαμπανεβάσματα» ενός καλλιτέχνη, σε δημιουργικότητα και απήκοντη – να έχουν τόσο «μάχιμο» υλικό. Όταν το περασμένο καλοκαίρι «γιόρτασε» τα 30 του χρόνια στη δημιουργία στο Ηρώδειο, θα πρέπει να ήταν πολύ κακύποπτος κανείς για να μην του αναγνωρίσει ότι πραγματικά «καθάρισε» γι' αυτά τα χρόνια. Ίσως όσο και κάποιοι για τους οποίους έλεγε σ' ένα παλιό του τραγούδι ότι «έχουν, βλέπεις, πίσω τους τη λάμψη του '60».

Γεννήθηκε στα τέλη του 1957 στο Βόλο. Μεγάλωσε όμως στη Νέα Σμύρνη. Κι εκεί βρέθηκε, κατά τα πρότυπα των πρώτων χρόνων του '70, να συμμετέχει σε νεανικά συγκροτήματα. Αρχικά, κουβαλώντας την «rock» μουσική παιδεία της εποχής. Χωρίς όμως να μπορεί να ξεφύγει και από την βιωματική ελληνική λαϊκή παιδεία που εκπέμπονταν από το ραδιόφωνο αλλά και από τις κοινωνικές εκδηλώσεις της εποχής. Πολύ γρήγορα, θ' αρχίσει να γράφει ελληνικό στίχο αλλά και να συνδυάζει τις δυο μουσικές συνιστώσεις του... Και θα είναι μάλλον τυχερός και σ' ότι αφορά την δισκογραφία. 24 χρόνων, είναι όταν κυκλοφορεί ο πρώτος δίσκος των «Φατμέ», με τον ίδιο μοναδικό δημιουργό και τραγουδιστή. Θα ακολουθήσουν άλλοι πέντε δίσκοι με το συγκρότημα. Πολύ γρήγορα, η αποδοχή τους θα ξεπεράσει τα στενά όρια των «rock γκρούπς» της εποχής... Κι ύστερα θα 'ρθει μια απόλυτα προσωπική πορεία. Πιο δειλά και με περισσότερες αμφιβολίες στην αρχή, πιο σταθερά αλλά και με μεγαλύτερη αποδοχή στη συνέχεια... Έξι «προσωπικοί» δίσκοι με τον ίδιο δημιουργό και τραγουδιστή. Και παράλληλα, μουσικές και τραγούδια για τον κινηματογράφο, τραγούδια με άλλες φωνές, αλλά και αρκετές ζωντανές πιχογραφήσεις, που καταγράφουν ανάγλυφα την ανησυχία του με τις ορχήστρες και την πορεία του «επί σκηνής»

Ομιλητής: Νίκος Απέργης
Τραγουδιστές: Κώστας Τριανταφυλλίδης,
Φίονα Τζαβάρα
Πιάνο: Άρης Βλάχος
Κιθάρα: Νίκος Τερζάκης

ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ* :

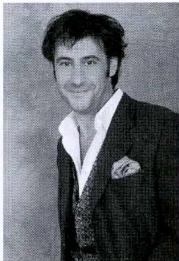
ΦΑΤΜΕ (1982) , ΨΕΜΑΤΑ Φατμέ (1983) , ΡΙΣΚΟ Φατμέ (1985) , ΒΓΑΙΝΟΥΜΕ ΑΠ' ΤΟ ΤΟΥΝΕΛ Φατμέ (1986) , ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ Φατμέ (1988) , ΦΩΝΕΣ (1990) , ΣΗΚΩ ΨΥΧΗ ΜΟΥ, ΣΗΚΩ ΧΟΡΕΨΕ (1991) , ΤΑ ΚΑΡΑΒΙΑ ΜΟΥ ΚΑΙΩ (1993) , ΚΡΥΦΤΟ - Μουσική και τραγούδια από την ταινία «Βαλκανιζπέρ» (1997) , ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΜΕ ΤΟ ΔΙΑΒΟΛΟ (1999) , ΜΠΡΑΖΙΛΕΡΟ - Μουσική και τραγούδια από ομώνυμη ταινία (2001) , ΔΙΨΑ (2003) , ΕΝΑ ΒΗΜΑ ΠΙΟ ΚΟΝΤΑ (2006)

*Μουσική – Στίχοι – Ερμηνεία : Νίκος Πορτοκάλογλου.

Περιλαμβάνονται οι ολοκληρωμένες προσωπικές δουλειές του με πρωτότυπο υλικό.

Τα τραγούδια που ακούγονται εδώ :

ΝΑ ΜΕ ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ από το δίσκο «Τα καράβια μου καίω», ΒΓΑΙΝΟΥΜΕ ΑΠ' ΤΟ ΤΟΥΝΕΛ από τον ομώνυμο δίσκο,
ΘΑΛΑΣΣΑ ΜΟΥ ΣΚΟΤΕΙΝΗ από το «Μπραζιλέρο», ΚΛΕΙΝΩ ΚΙ ΕΡΧΟΜΑΙ από το δίσκο «Σήκω ψυχή μου, σήκω χόρεψε»,
ΟΤΙ ΔΕ ΣΕ ΣΚΟΤΩΝΕΙ από το δίσκο «Σήκω ψυχή μου, σήκω χόρεψε», ΠΕΣ ΤΟ ΚΙ ΕΓΙΝΕ από το δίσκο «Βγαίνουμε απ' το τούνελ»,
ΠΑΝΩ ΑΠ' ΤΑ ΣΥΝΝΕΦΑ από το δίσκο «Το ταξίδι», ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ από τον ομώνυμο δίσκο, ΨΕΜΑΤΑ από τον ομώνυμο δίσκο,
ΔΕΝ ΕΙΝ' ΑΡΓΑ από το «Μπραζιλέρο», ΤΑ ΚΑΡΑΒΙΑ ΜΟΥ ΚΑΙΩ από τον ομώνυμο δίσκο.,
ΔΕ ΜΑΣ ΣΥΓΧΩΡΩ από τα «Παιχνίδια με το διάβολο», ΧΩΡΙΣ ΑΜΟΡΤΙΣΕΡ από το «Κρυφτό» .

Με τα μάτια των παιδιών

Μια μαθήτρια από το Ιράν, ασφυκτιά μέσα στην ισλαμική επανάσταση και αντίδρα με το χιούμορ και την ανεξαρτησία της. Μια παρέα Αμερικανών εφήβων πειραματίζονται με τη ζωή και διεκδικούν το μέλλον τους. Ένα Γερμανός καθηγητής λυκείου παιζεί με τον ναζισμό, δημιουργεί ένα επικίνδυνο μαθητικό κύμα και οδηγεί ολόκληρο το σχολείο του στον όλεθρο. Και μια ενδεκάχρονη Γαλλίδα προσπαθεί να ξεφύγει από την καθημερινή της αθλιότητα και να ενηλικιωθεί.

Η Γαλλία της δεκαετίας του 70, το Ιράν της δεκαετίας του 80 κι η Αμερική και η Γερμανία του σήμερα, είναι το πλαίσιο μέσα στο οποίο τοποθετούνται τέσσερις ιδιόμορφες και ξεχωριστές παιδικές εικόνες, σε τέσσερις πραγματικά ξεαιρετικές ταινίες.

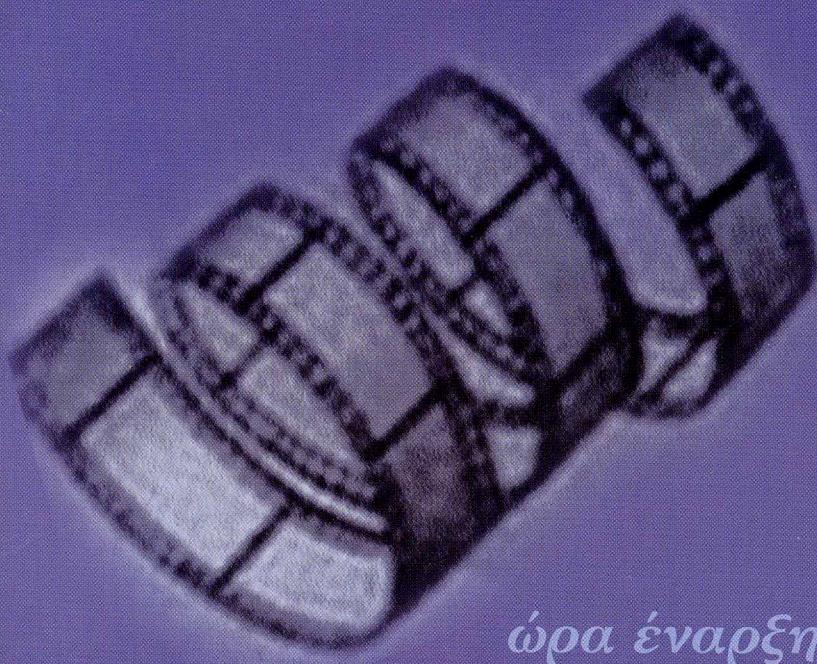
Με τα μάτια των παιδιών, οι ταινίες αυτές, φωτίζουν τον κόσμο, τη ζωή, τις δυσκολίες ενός απολίτιστου πολιτισμού και τις ελπίδες για ένα μέλλον που φαντάζει ζοφερό. Βαρβαρότητα, σκληρότητα, πολιτική βία, σεξουαλική καταπίεση, εκμετάλλευση. Τα παιδιά κινούνται πια με δυσκολία στον κόσμο των μεγάλων, προσπαθούν να βρουν τη θέση που τους ανήκει, να κερδίσουν τον σεβασμό που τους στέρησαν.

Αυτό τον κόσμο προσπαθούν να διερευνήσουν οι τέσσερις ταινίες του φετινού κινηματογραφικού αφιερώματος- το «Persepolis», το «American Teen», το «Κύμα» και το «Με λένε Στέλλα». Και οι τέσσερις δίνουν στα παιδιά τον πρώτο λόγο, τα αναδεικνύουν σε πραγματικούς πρωταγωνιστές, ακούν τον καθαρό τους λόγο και, κυρίως, εμπιστεύονται την ειδική βαρύτητα της κρίσης τους. Ταινίες τολμηρές, συγκινητικές, χιουμοριστικές ή και τραγικές, έρχονται για να μας δείξουν ξεκάθαρα το μεγάλο θαύμα της παιδικής ψυχής- ένα θαύμα που οι περισσότεροι από εμάς το έχουμε δίπλα μας καθημερινά, χωρίς στην πραγματικότητα τα το γνωρίζουμε.

Ορέστης Ανδρεαδάκης

*το σινεμά του κόσμου
ο κόσμος του σινεμά*

„Με τα μάτια των παιδιών“

ώρα έναρξης 8:00 μ.μ

Τετάρτη 4 Φεβρουαρίου

Persepolis

[Γαλλία / ΗΠΑ, Ασπρόμαυρο / Έγχρωμο. Κινούμενα σχέδια 96'
Σκηνοθεσία: Μαρζιάν Σατραπί, Βανσάν Παρονό.

Με τις φωνές των:

Κιάρα Μαστραγιάνη, Κατρίν Ντενέβ, Σιμόν Αμπκαριάν.]

Η εξαιρετική αυτή μεταφορά του αυτοβιογραφικού μπεστ σέλερ κόμικ της ίδιας της Σατραπί είναι, πρώτα απ' όλα, μια υπέροχη ιστορία περιπετειώδους ενολικώσης. Είναι όμως και μια συγκλονιστική ιστορική τοιχογραφία του Ιράν - πριν και κυρίως μετά την ισλαμική επανάσταση. Ξεκινώντας από το 1978 και φτάνοντας μέχρι την δεκαετία του '90, το φίλμ ζωντανεύει μέσα από τις λιτά σχεδιασμένες φιγούρες και τις ιδανικά επιλεγμένες φωνές (η Κατρίν Ντενέβ και η κόρη της Κιάρα Μαστρογιάννη ερμηνεύουν το ζεύγος μπέρας - κόρης) την γεμάτη συγκινήσεις και μικρές επαναστάσεις ζωής της πρωιδάς του.

Βραβείο της επιτροπής στο Φεστιβάλ Καννών.

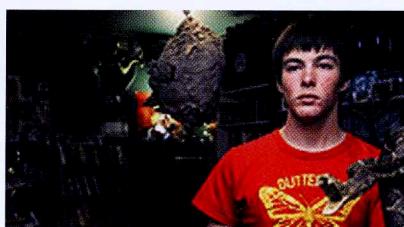
Τετάρτη 11 Φεβρουαρίου

American Teen

[ΗΠΑ, Έγχρωμο, Ντοκιμαντέρ 95'
Σκηνοθεσία: Νανέτ Μπερντάιν]

Σε μια μικρή πόλη της Ιντιάνα, τέσσερις έφηβοι διανύουν την τελευταία τους χρονιά στο λύκειο. Με την κάμερα στο χέρι για περισσότερους από δέκα μήνες, η Νανέτ Μπερντάιν θα παρακολουθήσει τις αγωνίες και τους έρωτές τους, τους πειραματισμούς τους με το σεξ και το αλκοόλ, την ανάγκη τους να ανήκουν κάπου, αλλά και να πάρουν πρόωρες αποφάσεις για το μέλλον τους. Η Μπερντάιν καταφέρνει να εκμαιεύσει από τους νεαρούς πρωταγωνιστές του «American Teen» τις πιο καλά κρυμμένες αλιθίειες και ενώνει τις ιστορίες τους σε ένα καθηλωτικό μωσαϊκό, που θυμίζει περισσότερο ταινία μυθοπλασίας παρά ντοκιμαντέρ.

Βραβείο σκηνοθεσίας στο Φεστιβάλ Σάντανς.

Τετάρτη 25 Φεβρουαρίου

σινεμά

Το Κύμα (Die Welle)

[Γερμανία, Έγχρωμο 101'
Σκηνοθεσία: Ντένις Γκάνσελ
Πρωταγωνιστούν: Γιούργκεν Φόγκελ, Φρίντριχ Λάου,
Μαξ Ρέιμελτ, Τζένιφερ Ούλριχ.]

Ένας νεαρός καθηγητής, προκειμένου να εισάγει τους μαθητές στις έννοιες των απολυταρχικών κινημάτων, τους προτείνει να συγκροτήσουν μια ελίτ με μυστικούς κώδικες, σκληρή πειθαρχία και υψηλούς στόχους. Ένα κίνημα με ναζιστικές προδιαγραφές. Οι μαθητές θα οδηγήσουν το πείραμα σε απόλυτη επιτυχία και, χωρίς να το καταλάβουν, θα αρχίσουν να υποκύπτουν στη διακριτική γοντεία του ναζισμού. Μεταφέροντας το ομώνυμο μπεστ σέλερ του Τοντ Στράσερ (που με τη σειρά του αφηγήθηκε ένα πραγματικό περιστατικό σε σχολείο του Πάλο Αλτο της Καλιφόρνια τον Απρίλιο του 1967), ο Ντένις Γκάνσελ υπογράφει μια ταινία - γροθιά στο στομάχι που έσπασε τα ταμεία στη Γερμανία, κάνοντας μεγαλύτερο άνοιγμα ακόμα και από τις «Ζωές των Άλλων».

Συμμετοχή στο Φεστιβάλ του Σάντανς.

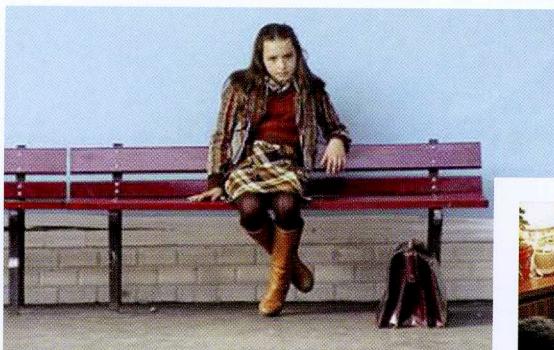

Τετάρτη 11 Μαρτίου

Με λένε Στέλλα

[Γαλλία, Έγχρωμο 103'
Σκηνοθεσία: Σιλβί Βερχέιντε
Πρωταγωνιστούν: Καρόλ Ροσέρ,
Μπενζαμάν Μιολί, Γκιγιόμ Ντεπαρνπέ.]

Στο Παρίσι του 1977 ο ενδεκάχρονη Στέλλα ζει σε μια εργατική συνοικία με τους γονείς της, ιδιοκτήτες ενός άθλιου καφέ - μπαρ με ύποπτους πελάτες. Το πρώι με τη Στέλλα πηγαίνει σε ένα καλό παρισινό σχολείο, όπου γνωρίζει την Γκλάντις, κόρη διανοούμενων Εβραίων από την Αργεντινή. Το βράδυ ωστόσο ξαπλώνει μόνη στο δωμάτιό της πάνω από το μπαρ, ενώ η φασαρία την εμποδίζει να κοιμηθεί. Διχασμένη ανάμεσα σ' αυτούς τους δύο διαφορετικούς κόσμους, η Στέλλα προσπαθεί να ανακαλύψει μια άλλη διάσταση της ζωής. Η συγκλονιστική ερμηνεία της μικρής Λεορά Μπαρ-μπαρά σημαδεύει αυτή τη ρεαλιστική, άμεση, αλλά και βαθύτατα συγκινητική ταινία.

Κι όμως! Όσο κι αν γίνεται αθόρυβα.. είναι γεγονός!
Θεατρικός κύκλος κάνει την εμφάνισή του μουλωχτά, στο χειμερινό πολιτιστικό πρόγραμμα, συμπολίτες! Και είναι νέος, φρέσκος, ολοκαίνουργος, λαχταριστός.. μόλις τον ξεφουρνίσαμε!

Ως Θεατρικό Εργαστήρι του Πνευματικού Κέντρου του Δήμου Βύρωνα, νιώθουμε:

1ον: υπερήφανοι, γιατί με τον τρόπο μας, έχουμε βάλει κι εμείς ένα λιθαράκι, σ' αυτό το καινούριο πολιτιστικό οικοδόμημα, που αρχίζει να ξεφυτρώνει.

2ον: τυχεροί, γιατί έχουμε ένα Πνευματικό Κέντρο που είναι όντως «πνευματικό», με ανθρώπους που θέλουν να προσφέρουν στον πολιτισμό, γιατί αγαπούν, σέβονται και γνωρίζουν το αντικείμενο.

3ον: χαρούμενοι, γιατί μάλλον θα καθιερωθεί, να συναντιόμαστε μαζί σας και τους χειμώνες! [Από πέρσι το αρχίσαμε εμείς, σαν γενική δοκιμή ας πούμε.. αλλά φέτος γίνεται και πιο επίσημο με την ένταξη στο πρόγραμμα και άλλων θεατρικών σχημάτων]

Την δική μας παράσταση «Δεν πληρώνω – δεν πληρώνω», την αφιερώνουμε σε αγαπημένα πρόσωπα, που χάσαμε την περασμένη χρονιά. Ανάμεσά τους, ο συνεργάτης και ποιητής των τραγουδιών μας, Ηλίας Κατσούλης.

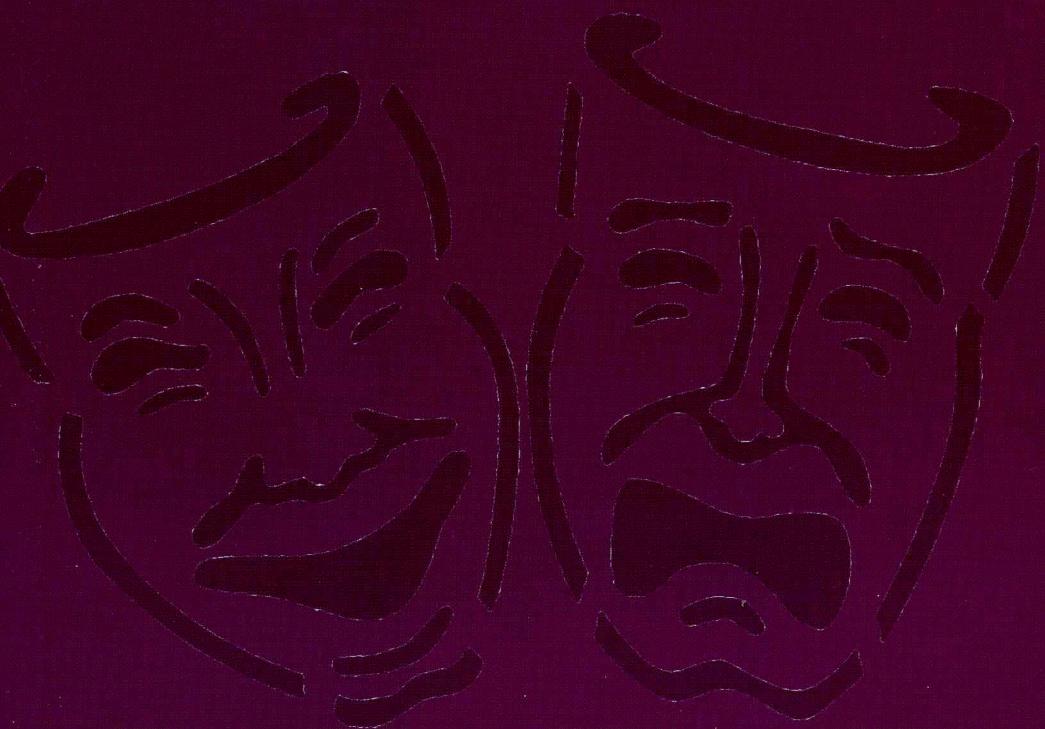
Να είστε όλοι καλά και καλή ψυχαγωγία..

Λίλιαν Δημητρακοπούλου

[Ηθοποιός – Σκηνοθέτης – Υπεύθυνη Θεατρικού Εργαστηρίου]

*Ευχαριστούμε ιδιαιτέρως την κα Τασία Σαρρίδου, την αντιδήμαρχο Πολιτισμού κα Πνευλόποι Δάφνη και φυσικά τον Δήμαρχο Βύρωνα κα Νίκο Χαρδαλιά που είναι κοντά μας, σε κάθε μας προσπάθεια.

θέατρο

ώρα έναρξης 8:00 μ.μ

Τετάρτη & Πέμπτη ■ 28 & 29 Ιανουαρίου

«Δεν πληρώνω, Δεν πληρώνω!!!», του Ντάριο Φο
Θεατρικό Εργαστήρι
Πνευματικού Κέντρου Δήμου Βύρωνα

Ένα έργο για την επανάσταση των απλών ανθρώπων, όταν ο κόμπος έχει φτάσει πια στο χτένι. Οι ήρωες του έργου, απλοί μεροκαματιάροδες, υψώνουν το ανάστημα και τη φωνή τους: «Ακριβαίνετε εσείς τα πράγματα; Ε κι εμείς λοιπόν, δεν τα πληρώνουμε, τα «απαλλοτριώνουμε». Μας κάνετε τη ζωή μας δυσβάσταχτη; Σας κάνουμε την δική σας δύσκολη! Τόσο επικίνδυνο θεωρήθηκε το έργο, όταν πρωτοπαρουσιάστηκε στην Ιταλία από τον Θίασο του Ντάριο Φο, που οι επιχειρηματίες τον σύρανε σε δίκες, με την κατηγορία ότι υποκινούσε τον κόσμο σε κλοπές. Ο ίδιος είπε γελώντας στο δικαστήριο: «Δικάστε με. Εγώ δεν έκανα τίποτα. Κάρυξα την ατομική αντίδραση, το να κάνει ο καθένας κάπι στο χώρο του». Στο τέλος ο δικαστής είπε: «Προτείνω δέκα χρόνια κάθειρξη για το κύριο Φο, αλλά παρακαλώ η επόμενη δίκη να είναι για τον Αριστοφάνη. Να τον δικάσουμε κι αυτόν δέκα χρόνια». Φυσικά αθωώθηκε παμψφεί.

Συντελεστές:

Σκηνοθεσία διασκευή μουσική επιμέλεια: Λίλιαν Δημητρακοπούλου

Χορογραφίες: Μάριος Μακρόπουλος

Σκηνικά Κοστούμια: Νεκταρία Παπαγεωργίου

Φωτισμοί: Γιάννης Βασιλόπουλος, Πάρις Γεωργούλας
στον πάχο: Γιάννης Δούμας

Παιζουν με αλφαριθμητική σειρά:

Ρούλα Ζαχαρίου [εργάτρια], Μάριος Μακρόπουλος [νεκροθάφτης],

Γιώργος Μαπιάμπα [Λουτήζ], Ευτυχής Παντελάκης [ποππούς], Μανώλης Πασσάς [Τζιοβάνι], Κώστας Πασπατάκης [μπάτσος] Καλλιρόη Παχή [Αντωνία],

Φανή Σωφρονίδου [Μαργαρίτα], Χρύσα Φωτοπούλου [πρόλογος - μπατσίνα],

Χρήστος Χροστίδης [ασφαλίπτης - καραμπινιέρος].

Τετάρτη 18 Φεβρουαρίου

«Κατά φαντασίαν ασθενής», του Μολιέρου Θεατρική Εταιρεία Αργοναύτες

Ο κύριος Αργκάν, εργοδότης - τύραννος, σύζυγος - θύμα κοροϊδίας και πατέρας αυταρχικός, παραδίδεται τυφλά, σε γιατρούς που τον εκμεταλλεύονται, συντηρώντας του έμμονες ιδέες, ότι βρίσκεται σε μια κατάσταση χρόνιας και μη ίασιμης ασθένειας.

Στη νεύρωσή του αυτή, επεμβαίνουν, συνιστώντας του, θεραπευτικές αγωγές με γελοίες δίαιτες και απανωτά κλύσματα που τον διαλύουν. Ένας καυγάς ανάμεσα στους εκμεταλλευτές του κου Αργκάν, θα γίνει η αφορμή, να πάρουν την πρωτοβουλία η Τουανέτ και ο αδελφός του και να ξεσκεπάσουν όσα γίνονται πίσω από την πλάτη του αφελούς και αρρωστομανούς ανθρώπου τους.

Το σχέδιό του απλό: Ο κος Αργκάν, θα προσποιηθεί ότι πέθανε.

Έτοι θα αποκαλυφθεί η απόπτη των γιατρών, η πανουργία της γυναίκας του και η αληθινή αγάπη των παιδιών του.

Ο κος Αργκάν του Μολιέρο, δεν αποκλείεται να είναι ο καθένας από μας, σ' ένα κόσμο που μας ξεγελά και μας απομονώνει, με την ψευδαίσθηση πως έχουμε τον έλεγχο, για την εγγύηση της ευτυχίας μας. Ο κος Αργκάν του Μολιέρου, είναι σπαρταριστά σημερινός.

Διασκευή – Ελεύθερη απόδοση – Σκηνοθεσία: Παναγιώτης Μέντης, Σκηνικά – κοστούμια: Εριέπη Τσεκούρα Μουσική επιμέλεια: Δημήτρης Τσούκας, Φωτισμοί: Πωλ Γραμμένος Διανομή με σειρά εμφάνισης: κος Αργκάν: Νίκος Τσούκας, Τουανέτ: Θάλεια, Παπάζογλου, Αγγελική: Κατερίνα Ζαχαριουδάκη, Μπελίν: Κατερίνα Μελίτη, Μπονεφού: Αντώνης Τζαμαλούκας, Κλεάντ: Κωνσταντίνος Πέτρου, κος Ντιαφουάρ: Γιάννης Χριστόπουλος, Τομά Ντιαφουάρ: Αντώνης Τζαμαλούκας, κος Μπεράλντ: Γιάννης Χριστόπουλος

Σάββατο 28 Μαρτίου

Ο Ελβις ζεί...!, του Γιώργου Αμυρά

Θεατρικό έργο σε 8 σκηνές

είδος: κοινωνικό

χρόνος: στο σήμερα

τόπος: στο φοιτητικό διαμέρισμα της Γιασεμί

Η Θάλεια, μπρέρα της Γιασεμί, επισκέπτεται αιφνιδιαστικά τη φοιτήτρια κόρη της, στην πόλη όπου εκείνη σπουδάζει. Η απροειδοποίητη συμβίωση μάνας-κόρης προκαλεί απρόσμενες κωμικές συνέπειες αλλά κυρίως, βγάζει στην επιφάνεια τη χαοτική απόσταση των διαφορετικών γενεών στον τρόπο σκέψης και προσέγγισης της ζωής.

Όταν φτάνει η ώρα της αποκάλυψης του λόγου της αιφνιδιαστικής επίσκεψης της μάνας στην κόρη, τα πάντα αλλάζουν...

Γιώργος Αμυράς: γεννήθηκε στην Αθήνα, σπούδασε Νομικά στη Νομική Σχολή του Παν/μίου Αθηνών και εργάζεται ως δημοσιογράφος σε εφημερίδες και τηλέοραση. Έργα του έχουν ανέβει σε θεατρικές σκηνές της Αθήνας, Τόκου κ.ν. Υόρκης. Προτείνει το ποδόλατο ως τρόπο μετακίνησης στην πόλη και προσκαλεί τον καθένα να τον βοηθήσει στον αγώνα που δίνει να σωθούν από τις μπουλντόζες, τα παμπάλαια, πέτρινα μονοπάτια της Φολεγάνδρου στις Κυκλαδες. (στηρίζετε την προσπάθεια στο hellasamiras.gr)

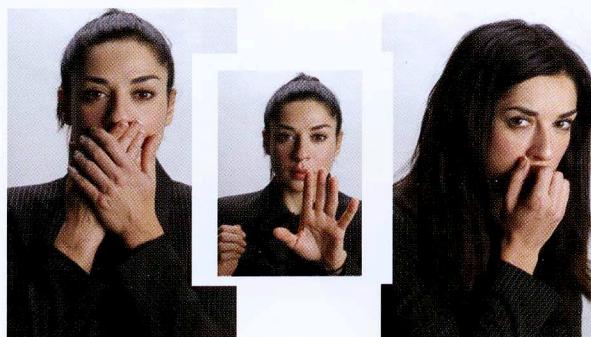
Κείμενο: Γιώργος Αμυράς, Σκηνοθεσία: Ζωή Ξανθοπούλου

Ηθοποιοί: Μαρία Γουλά, Δημήτρης Βαενάς

Ιωάννα Τζώρα, Ρένια Τσιπιμπίκου, Κέλλυ Γιάνναρη

Φωτισμοί: Κώστας Μπλουγούρας

Μουσική επιμέλεια: Γιάννης Φαραζούμης

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΗΜΟΥ ΒΥΡΩΝΑ

ΚΥΠΡΟΥ & ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

τηλ.: 210 7647970

email: info@culturedb.gr

www.culturedb.gr

Υπουργείο Τουριστικής Ανάπτυξης
Ελληνικός Οργανισμός Τουρισμού
www.visitgreece.gr

